

MEKTUPLAR

Hız. Abdu'l Baba'nın Mektuplarından Seçmeler

Çeviren:
Dr. Mehmet Marufi
Samsun 2005

- 1- Halkı Tanrı'ya çağırınız ve insanları Mele-i A'lâ'nın tavır ve davranışına davet ediniz. Yetimlere şefkatli baba, çaresizlere sığınacak yer, fakirlere zenginlik hazinesi, hastalara derman ve şifa, tüm mazlumlara yardımcı ve her yoksuna destek olunuz. İnsanoğlunun her biri için hizmeti düşünen olunuz. Yüz çevirmeye, inkâra, kibire, zulme ve düşmanlığa önem vermeyiniz ve üzerinde durmayınız. Şefkatiniz şekil ve gösteriştten uzak, içten olsun. Tanrı dostlarından her biri, düşüncesini öyle olmalıdır ki; rızıklandırıcının rahmeti ve affedici Tanrı'nın bağıışı olsun. Bir kimse ile karşılaştığı zaman, ona bir iyiliği ve yardımı dokunsun. Ahlâkın düzelmesini ve fikirlerin seviyeli olmasını sağlasın. Ta ki; hidayet nuru parlansın ve Rahman hazretlerinin bağıışı kaplasın. Sevgi hangi evde parlarsa nurdur, düşmanlık hangi evde yerleşirse karanlıktır.
- 2- Her devirde, birlik emri ve sevgi hükmü vardı. Ancak bu, muhalifleri ve düşmanları değil muvafıklar ve dostlar toplumunu kapsamakta idi. Fakat Tanrı'ya hamd olsun ki; bu yeni devirde, İlahi emirler, belirli bir sınırla sınırlandırılmıyor ve herhangi bir kavmi kapsamıyor. Tüm dostlara, hangi milletten olursa olsun birlik, sevgi, riayet, yardım ve merhamette bulunmayı emrediyor. Şimdi İlahi dostların artık, bu rabbani öğretiler mucibince ayağa kalkması gerekir. Dünya çocuklarına merhametli bir baba; gençlere acıyan bir ağabey ve yaşlılara da fedakâr bir evlat gibi olsunlar. Maksat budur ki; herkesle, hatta düşmanlarla son derece dostça, gül gibi geçinmek ve merhamet içinde olmak gerekir. Eziyet ve cefa karşısında son derece vefakâr olunuz. Buğuzları ortaya çıkınca son derece safa ile muamele ediniz. Ayna gibi göğsünüzü oklara tutunuz. Ayıplamaya, kabalığa, lanetlemeye, sevgi ile karşılık veriniz. Ta ki; bütün milletler Cemal-i Kıdem'in kudretini itiraf etsinler. O, yabancılığın temelini yıktı ve dünya milletlerinin birlik ve beraberliğine böylece yol gösterdi.
- 3- Ey İlahi dostlar! Gerçek dostlar bilgili hekimlerdir, ilahi öğretiler ise, Rahmanî ilaç ve vicdanî dermandır, Nezle olanların koklama duyusuna şifa verir ve güzel kokulardan nasiplendirir; uyuyanları

uyandırır; gafil olanları uyanık ve ayık yapar, mahrumlara nasip bağışlar ve ümitsizlere ümit verir.

Bugün eğer biri ilahi vasiyet ve öğütlere göre davranarak hareket ederse, insanlık âlemine ruhani tabip ve ölümlere İsrail'in suru olur. Zira Baha melekûtundan teyitler peyderpey gelmektedir ve Mele-i Alâ'nın yardımı iyi davrananlarla beraberdir. İşte o zaman, zayıf olan sivrisinek, güçlü bir kartal; narin olan serçe ise, kadim olan izzetin zirvesindeki şahin olur. Öyleyse kendi kapasite ve kabiliyetine bakmayarak Cemal-i Mübarek'in (Ruhum O'nun dostlarına feda olsun) yardımına, inayetine, fazlına ve bağışına itimat ediniz

4- Dostlar! Gerek ahababa, gerek yabancıya son derece merhamet ve sevgi ile davranınız. Her iki tarafla da ülfet ve muhabbette bulunmalısınız ve asla hak ettiklerine ve kapasitelerine bakmamalısınız. Her ne olursa olsun, son derece merhametli olmalısınız. Halktaki inat, kavga, buğuz düşmanlık ve şiddetten dolayı merhametten vazgeçmemelisiniz. Onlar ok atsalar, siz tatlılıkla yanıt vermelisiniz; zehir verseler, siz şeker sunmalısınız; dert olsalar derman öğretmelisiniz; yaralandıklarında merhem olmalısınız.

5- Tüm insanların beraberliği ve birliği olanağı artık vardır. Bunlar bu yüce asrın ve büyük çağın mucizelerindendir. Geçmiş yüzyıllar ise bundan mahrumdu, çünkü bu nurlu asrın ayrı bir âlemi, ayrı bir gücü ve ayrı bir aydınlığı vardır. Onun içindir ki her gün yeni mucizelerin ortaya çıktığını görüyorsunuz. Sonunda âlem encümeninde parlayan mumlar yanmakta ve parlayan sabah gibi yüce nuraniyetin belirtileri dünya ufkunda görünmektedir:

Birinci Mum; siyasi birliktir, onun belirtileri az da olsa görünmüştür.

İkinci Mum; büyük meselelerde görüş birliğidir, onun da belirtileri yakında görünecektir.

Üçüncü Mum; özgürlükte birliktir, o da kesinlikle gerçekleşecektir.

Dördüncü Mum; dinde birliktir. Bu asıl temeldir, bu birliğin etkisi dünya toplumlarında ilahi bir güçle görünecektir.

Beşinci Mum; Vatanada birliktir, bu yüzyılda bu birlik ve beraberlik de güçlü bir biçimde görünecektir ve dünya milletlerinin hepsi sonunda kendilerini bir vatanın ehli sayacaklardır.

Altıncı Mum; Irkta birliktir, yeryüzündeki herkes bir ırk gibi olacak.

Yedinci Mum; Lisanda birliktir, yani öyle bir dil icat edilecektir ki; herkes onu öğrenecektir ve birbirleriyle konuşacaktır. Sözü edilen bu işlerin hepsinin de gerçekleşmesi kesindir, çünkü melekûti bir güç ona destek verir.

- 6- İman gücüyle, İlahi öğretilere gereğince davranınız, amelleri, İlahi hükümlere göre uygulayınız. Kelimat-ı Mekkune'yi (Saklı Sözleri) okuyunuz ve içeriğine dikkat ediniz ve ona göre davranınız. Terazat, Kelimat, Tecelliyat, İshrak ve Beşarat levihlerini dikkatlice okuyunuz. İlahi öğretilere göre ayağa kalkınız, ta ki her biriniz yanan bir mum olasınız.
- 7- Sakın herhangi birini incitmeyiniz; birisini mahzun etmeyiniz; herhangi bir şahıs hakkında, ister tanıdık ister yabancı, ister dost ister düşman olsun, hakaret içeren söz sarf etmeyiniz. Herkese dua ediniz, herkes için bağış ve af dileyiniz. Sakın ola ki; kan içici düşman bile olsa, başkasından intikam almayınız. Kötü niyetli ve kötü amelli birinin dahi hatırını kırmayınız. Yaratılana değil Yaradan'a yönelmelisiniz, inatçı topluma değil Rabbu'l cünud'a bakmalısınız, toprağı değil parlayan güneşin ışınlarını görmelisiniz.
- 8- Öyleyse, canlar tek bir can mesabesinde ve gönüller tek bir gönül halinde olsun. Herkes nefis ve hava dağınıklığından kurtularak Tanrı sevgisi birliği ile yepyeni bir yaşam bulsun...
Varlık âleminin mertebelerinden bizar olsunlar ve her mevkide yokluk mertebesini temenni etsinler. Şua (Işın) ne zaman güneşe ulaşırsa yok olur, fani olur. Damla denize vardığında görünmez olur. Âşık-ı sadık maşuka varınca hiç olur.
İnsan feda makamına adım atmayınca herhangi bir bağıştan mahrum kalır. İşte, feda makamı, fani olma ve yok olma makamı olup İlâhî varlığın ortaya çıkışıdır. Feda kurbangâhı (mezbahası) ise inkıta' meydanıdır. Öyle ki varlık ayetleri ortaya çıksın. Yapabildiğiniz kadarıyla kendinizden bizar olup, O nurlu Cemale tutkun olunuz. Artık bu secde makamına ulaştığınızda varlık âleminde ne varsa gölgenizde bulursunuz. İşte budur yüce bağış, budur yüce saltanat, budur sonsuz yaşam, ondan gayrisi sonu apaçık hüsrandır ve en büyük ziyandır.
- 9- Meleklerden maksat Tanrısal teyitler ve Rahmani güçlerdir. Ayrıca melekler; dünyevi âlemden alakasını kesmiş, nefis ve heva bağılıklarından arınmış ve İlahi cihana, Rahmanî Melekûta gönül vermiş mübarek insanlardır.
- 10- İnsanlık âleminin en büyük kuruluşlardan "Maşrikü'l ezkâr" dır ve onun yan dalları çoktur. Maşrikü'l ezkâr her ne kadar ibadet yeri olsa da, hastane, eczane, misafirhane, kimsesiz çocuklar mektebi ve yüksek öğrenim okulu ile ilgilidir. Her Maşrikü'l ezkâr işte bu beş kuruluşla ilişkilidir.. Amerika'da şimdi Maşrikü'l ezkâr'ın kurulmasını umut ederim ki giderek hastaneler, okullar, eczaneler ve misafirhaneler son derece

intizam içinde kurulsun. Tanrı dostlarına bunları iyice anlatınız, ta ki, Maşrikü'l ezkâr'ın ne kadar önemli olduğunu ve sadece ibadet yeri olmayıp her yönüyle ne kadar mükemmel olduğunu anlasınlar.

- 11- Ey aydın gönül sahibi, sen ışık kaynağı olan göz bebeğine benzersin (siyahî). Çünkü Tanrı sevgisinin nuru yüreğinden aksetmiştir ve Tanrı Melekûtuna yönelmişsin. Amerika'da zenci ve beyazlar arasında şiddetli bir nefret vardır. Ancak umudum; melekûti gücün bunları birleştirmesidir. Renge değil, kalbe nazar ediniz. Eğer gönül nurani ise, o Kibriya Hazretlerinin eşğine yakındır, yoksa ister beyaz olsun ister de zenci! Tanrıdan gafil olur;
- 12- Tanrıya hamd etmelisin ki; imtihan zamanlarında sağlam ve sabitsin. Abha Melekûtuna bağlısın. Herhangi bir beladan sarsılmıyorsun, hiç bir sıkıntıda kusur ederek ihmalde bulunmazsın. Altının hakikisinin sahtesinden ayırt edilmesinde olduğu gibi insan da bir sınava girmeden tefrik edilemez. Saf altının yüzünü kızartan ve sahtesinin yüzünü yakarak karartan azap ateşinin imtihanıdır.
- 13- Ey Cemal-i Abha'nın hazineleri! Mektubunuz ulaştı, satırları okunduğunda son derece sevinç hâsıl oldu. Hamd olsun ki; Rahman'ın cariyeleri, tebliğ dersinin okunması, Tanrı'nın hoş kokusunun yayılması, çocukların eğitimini düşünerek bir toplantı düzenlemişsiniz. Fakat bu mahfil (toplantı) sırf ruhani bir toplantı olmalıdır. Yani müzakereler sadece; gerçeklik güneşinin doğuşuna; sağlam, apaçık ve kesin deliller biçiminde olmalıdır. Ayrıca, kızların eğitimine neden olan her şeyi; bilim, edep, erkân, iyi davranış ve güzel ahlak, iffet, ismet, sebat, dayanırlık, azmin gücü, niyetin sağlamlığı, ev idaresi ve çocuk eğitimini içermelidir. Kızların ihtiyaçlarına göre eğitim verilmeli. Bu kızlar kemal ve güzel ahlakla eğitildiği takdirde, ana oldukları zaman kendi evlatlarını küçük yaştan, güzel davranış ve ahlak ile eğiteceklerdir. Hatta çocukların vücut sağlığını, bünyelerinin güçlenmesini ve hastalıklardan korunmasını öğretmelidirler. İş bu kadar intizam buldukça tabiidir ki; bu çocukların her birisi Abha cennetinin emsalsiz fidanı olurlar.
- 14- Tütün mamullerinin içilmesi pisliktir, kötü kokuludur, kerih ve mezmumdur. Zararları gün geçtikçe herkesçe anlaşılacaktır. Bilgili hekimler tarafından yapılan araştırmalarla tütünün bir kısmının zehirler içerdiği tesbit edilmiş ve bu konuda hüküm verilmiştir. Böylece onu içenler çeşitli hastalık ve sakatlıklara maruz kalır. Onun içindir ki; bu kötü alışkanlıktan arınılması ve içilmemesi açık olarak belirlenmiştir. Hz. A'lâ "Ruhum O'na feda olsun" ilk dönemde kesin olarak yasak buyurdular ve tüm ahabplar tütün içmeyi bıraktılar.

Maksat budur ki; tütünün içilmesi Hak indinde mezzum, son derece pis, tedrici bile olsa gayet zararlıdır. Bundan başka, maddeten hasara, zamanın boşa sarf edilmesine ve zararlı alışkanlıklara müptela olunmasına nedendir. Misaka sabit olanlarca, aklen ve naklen yerilmiştir ve onun bırakılması, herkesin rahatına, pis ve kötü kokudan, el ağız ve saçların temizliğine neden olmaktadır. Elbette; İlahi dostlar, bu makalenin onlara ulaştığında, herhangi bir vesile ile tedrici bile olsa bu zararlı alışkanlığı bırakacaklardır. Öyle ümit ederim.

15 Ey Tanrı'nın Cariyesi! İnsan ruhunda acayip bir güç ve kudret var ancak Ruhü'l-kuds'ten destek gelmesi gerekir... Eğer Ruhü'l-kuds'ün feyzinden desteklenirse, şaşırtıcı kuvvet gösterir, gerçekleri keşfeder ve sırlara vakıf olur. Tümünüz Ruhü'l-kuds'e yöneliniz ve herkesi bu yönelişe davet ediniz, işte o zaman şaşırtıcı etkilerini görebilirsiniz.

16 Herkes, insanların beğenilen yönlerine bakmalıdır. İşte bu durumda insan, herkesle (tüm beşerle) ülfet içinde olur. Ama eğer insan bir kimsenin noksanlarına bakarsa o zaman iş zorlaşır. Hz. Mesih (İsa) "Âlemlerin ruhu O'na feda olsun" bir yerden geçerken, organları dağılmış, kötü kokulu ve çirkin görünümlü ölmüş bir köpeğe tesadüf etmişlerdir. Hazır bulunanlardan birisi "Bu köpek ne kadar kötü kokuyor" demiş, bir başkası " Ne kadar çirkin ve ne kadar kötü görünüşü var" demiş. İşte her biri bir şeyler söylemiş. Hz. Mesih "Onun dişlerine bakınız, ne kadar beyazdır" diye buyurmuş. Hz. Mesih'in hatayı örten görüşü, onun (köpeğin) hiç kötü tarafını görmedi, işte onda kötü olmayan organı, dişleri olduğundan, dişlerin beyazlığını gördü. Öyleyse; insanların noksan taraflarına değil olgun olan taraflarına bakmalıyız.

17 Ey Melekût'un çocukları! Şükreden mübarek kuşlar, her zaman yüksekte veya zirvede uçmak ve böylece uygun bir şekilde en güzel nağmelerle ötmek isterler. Fakat topraktaki solucanlar her zaman yerin altını arzulamaktadırlar. Tüm çabaları ve en büyük gayretleri toprağın derinliğine ulaşmaktır. Dünya çocukları da aynıdır. Onların da en büyük istek ve arzuları, bu fani olan dünyada ve hiç sayılan hayatta geçim sahasını genişletmektir. Hâlbuki onların hepsi de bin bela ve sıkıntıların esiridir. Her an tehlikelerle ve ölümle karşı karşıyalar ve kurtuluş yoktur. Kısa bir süre içinde yok olup giderler, onlardan ne bir eser ne de bir haber kalır. Öyleyse siz de Hz. Baha'ullah'a şükürler sununuz ki; O'nun yardım ve inayetiyle Melekût'un çocukları oldunuz. Gerçeklik çimenliğinin kuşları oldunuz ve ebedi izzetin zirvesine uçtunuz; baki olan cihandan nasip aldınız; Ruhü'l-Kuds'un hoş kokularından pay aldınız; başka bir hayat buldunuz ve birlik eşliğine yaklaştınız. Öyleyse son derece sevinç ve neş'e ile ruhani mahfiller tertipleyniz ve Celil olan Rabb'a kutsama, temcit ve teclil ile meşgul olunuz. Ağlayıp sızlamalarınızı Abha

Melekût'una ulaştırınız. Bu bağışa ulaştığınız için binlerce şükürler ediniz.

- 18 Bu tenasüh (reinkarnasiyon) inancı birçok ümmet ve milletlerin özellikle Yunan filozoflarının, Roma hekimlerinin, Mısırlıların ve büyük Asurların eski inançlarından sayılır ve lakin Hak nezdinde bunların tümü o kavimlerin evham ve saçmalarıdır... Evet “ric’at” (dönüş) sözcüğü İlahi kitaplarda vardır ve bundan maksat mertebelerin, etkilerin, kemallerin, ışıkların gerçeklerinin tekrar dönüşü olarak her devrede kendini gösterir, yoksa maksat, belirli şahısların ve ruhlarının dönüşü değildir. Örneğin, bu dün geceki lamba tekrar yanmıştır veya geçen yılın çiçeği tekrar bahçede açılmıştır, deniliyor. Bu dönüşten maksat, öznesel gerçeğin, salt görünümünün ve özel olan keynuniyetin dönüşü olmayıp amaç, o lambadaki ve o çiçekteki mevcut olan özellik ve mertebenin şimdi bu lamba ve çiçekte görülmesidir. Yani geçmiş olan baharın kemalleri, faziletleri ve bağışları şu baharda olduğu gibi tekrarlanmıştır. Örneğin bu meyve aynen geçen yılın meyvesidir, işte bu durumda latifliği, tazeliği, güzelliğiyle aynı meyvedir; yoksa fiziki ve aynı yapısıyla eski durumuna geri gelmesi düşünülemez.

Eğer insanlığın hayatı ve ruhani varlığı sadece dünyevi yaşam biçimiyle sınırlı olsaydı, varlıktan ne yarar olurdu? Hatta ulûhiyetin ne eserleri ne de sonucu olabilirdi. O zaman varlıkların, mümkinatın ve meknunat âleminin hepsi de saçma olurdu. Nitekim rahim hayatının yararları ve sonuçları o daracık ve kapkaranlık âlemde ortada olmayıp ancak bu geniş âleme intikal ettiğinde o âlemdeki (rahim) gelişme ve büyümenin yararları ortaya çıkar ve belirir. İnsanın bu yaşantısındaki; sevap ve günah, cennet ve cehennem, ödül ve ceza, amel ve çabaları aynen öbür âlemde ortaya çıkarak belli olacaktır. Aynı şekilde, eğer rahim hayatı, sadece rahim hayatıyla sınırlı olsaydı, rahim hayatı ve varlığı abes ve boşuna olurdu. Böylece eğer bu âlemdeki amelleri, çabaları ve neticeleri öbür âlemde görülmezse o zaman tümüyle boş ve gayri makul olur. Öyleyse Hakk'ın gayb âlemleri vardır; ancak insanın düşüncesi algılamaktan acizdir ve beşerin anlayışı bu konuda yetersiz kalır.

- 19- Eğer ilim, malumun cemaline yol gösterici olur ise, ne âlâ; yoksa bu damla (ilim) yüzünden -ola ki- akmakta olan feyizden mahrum bırakır. Çünkü o, kibir ve gurura yol açar ve kusur ihmale sebep olur.
- 20- Ey Melekûtun kızı! Mektubun ulaştı. Kaza, kader ve iradeden sormuşsun. Kaza ve kader; eşyanın gerçeklerinden doğan zorunlu ilişkilerden ibarettir. Bu ilişkiler yaradılış kuvvetiyle kâinatın gerçeğinde emanet bırakıldığı ve işte o zorunlu ilişkilerin gereklerindedir. Örneğin, Tanrı güneşle yeryüzü arasında bir ilişki yaratmıştır. Öyle ki; güneş şua

ve ısı saçar ve toprak yeşerir, işte bu iletişim kaderdir. Kaza ise varlık âleminde onun doğuşudur. irade de bu ilişkiler ve oluşumları içerisinde bulunduran nesnel (faile) bir güçten ibarettir. Bu, özet olarak kaza ve kaderin anlatımıdır. Daha genişçe anlatım için zamanım yoktur. Artık sen bunun üzerine derin düşün, böylece kaza kader ve iradenin gerçeği ortaya çıksın.

- 21- Ey Tanrı Melekûtuna cezb olunan kişi! İnsanların her birinin bir düşünce ve amacı vardır, gece gündüz hedefe ulaşmak için çabalarlar. Birisinin arzusu zenginlik, diğerinin ise, izzettir; birisinin isteği şöhrettir, diğerininki ise, san' at ve ticarettir. Sonunda hepsi hayal kırıklığına uğrayıp zararlı çıkarlar, tüm bu işleri bırakarak bomboş olarak öbür dünyaya koşarlar, tüm zahmetler boşa gider. Çıplak, solmuş, pejmürde ve umutsuz bir biçimde toprağın altına girerler. Hamd olsun ki kârlı, ebediyen baki ve berkarar olan bir ticaretin var, işte o Tanrı Melekûtuna olan incizap, iman, irfan, vicdan nuraniyeti ve İlahi öğretilerin yayılmasıdır. Bu bağış ebedidir; bu servet Melekûti hazinedir.
- 22- Ümit ederim ki; bu Nasutî âlemde Lahutî nuraniyet bulasın. İnsanları, hayvani olan doğa karanlığından kurtarasın, İnsanları yüce makamlara ulaştırasın. Bu gün, belli bir kitle hariç, dünyanın tümü tabiat âleminde boğulmaktalar. Onun için görüyorsun ki; kıskançlık var, hırs, yaşam kavgası, düşmanlık, savaş, öldürme, kan dökme, çapulculuk ve talan var. Bütün bunlar tabiat âleminde kaynaklanıyor. Ancak belirli sayıda insan bu karanlıktan kurtulabilmiş ve tabiat âleminde insanlık âlemine yükselebilmemiş, Tanrısal öğretileri uygulayabilmiş, aydınlanmış; rahmani olup gül bahçesinin gülleri ve ışıkları olmuştur. Güçlerinin yettiği kadar ilahî, Rabbanî ve nuranî olmaya çalışıyorlar. Herhangi bir bağdan azad ve doygun ol, yalnız Melekût Rabbine gönül bağla!
- 23- Tanrı dostlarının hepsi birlik ve beraberlik içinde olmalı, tek çadır altında birleşmeli, düşünce birliği içinde olmalı, birlik adımlarıyla yürümeli, fikir ayrılığını unutmali ve farklı fikirleri hatırdan atmalıdır. Çünkü hamd olsun ki, amaç aynı amaç ve talep aynı taleptir. Hepimiz bu eşğin kullarıyız, aynı memeden süt emmekteyiz, aynı kutsal ağacın altındayız ve dikilen aynı çadırın gölgesindeyiz.
- Ey İlahi dostlar! Eğer birisi başkasının dedikodusunu yaparsa, sönüklük ve soğukluktan başka bir sonuç vermeyeceği bilinen bir gerçektir. İşte bu, ayrılık sebebi ve dağılmanın en büyük vesilesidir. Eğer birisi başkasının dedikodusunu yaparsa, dinleyenler son derece ruhaniyetle ve güler yüzle onu, bundan alıkoysunlar. Bu dedikodudan ne sonuç ve fayda olabilir, desinler. Acaba Cemal-i Mübarek'in rızasını mı çeker yahut Tanrı

dostlarının ebedi izzetine mi neden olur? Yoksa dinin yayılmasına mı sebep olur veya Tanrı Misakını mı sağlamlaştırır. Acaba birisine faydası mı dokunur ya da birisi ondan feyiz mi alır? Tanrı'ya yemin olsun ki; hayır! Aksine kalplere öyle toz kondurur ki; artık ne kulak işitir ne de göz gerçeği görür. Amma eğer birisi başkasını övmeye kalkar ve medhü senasını yaparsa, dinleyenlere sevinç ve neşe gelir ve Tanrı'nın hoş kokularını yayar, gönüllere sevinç, ferahlık ve ruhlara müjdelere getirir... Şimdi bakalım hangisi daha hoş ve gönül alıcıdır! Cemal-i Abha'ya yemin olsun ki; dostların hayrını duyduğumda gönlüm son derecede neşelenir. Ancak dostların dargınlığının bir işaretini gördüğümde son derece hüznü boğulurum. İşte budur Abdu'l Baha'nın durumu, artık bakınız ne lazımdır ve ne yapmamız gerekir ...

- 24- Mektubunuzda nurani dostlardan sevgi, beraberlik ve birliğin müjdesi vardı. Bu canlandırıcı bir haber oldu; şevk dolu olan gönüllere son derece ferahlandırıcı oldu.. İlahi kitapların özündeki cevher bir kelimedede özetlenir, O da; sevgi, birlik ve Rahmani beraberliktir. İşte amacın özü budur. Ta ki; varlık âlemi bu bağışla süslensin. Öyleyse tüm dikkatimiz bu önemli noktaya yönelmelidir. Çünkü bu, varlık dairesinin tam merkezi sayılmaktadır. Yapabildiğiniz kadarıyla birlik ve beraberliğinizi arttırınız, sevgi ve bilgelik arayınız. Bu sevgi sadece dostlara özgü olmasın. Tüm halka merhametli ve sevecen olunuz. Yapabildiğiniz kadarıyla gönülleri sevindirerek şad ediniz. Kapasite ve alıcılık derecesine bakmayınız, Ahadiyet Hazretine uymalıyız. Nasıl ki; rahmet yağmurları ve inayet sağanakları her varlığa yağmakta, güneşin lütuf ışınları batıyı ve doğuyu aydınlatmaktadır.
- 25- Günler sona erer, kısacık hayat süresi bitiverir, ancak kutsal eşiğin kulluğunun meyveleri sonsuz ve ebedidir. Varlık âleminde bu gerçeğe bakınız, nasıl apaçık görünür ve ortadadır. Baha ehline baha olsun.
- 26- Ey Tanrı'nın Kulu, sana gelmiş olan belalar ve sıkıntılardan kederlenme, !
Tüm musibetler ve belalar insanoğlu için yaratılmıştır; ta ki o, bu fani dünyadan nefret etsin. İnsanoğlunun dünyaya aşırı bağlılığı vardır. Bunun için düştüğü zahmet ve meşakkatten dolayı dünyadan nefret ederek Tanrı'ya yönelir, baki olan ve tüm sıkıntı ve belalardan arınmış dünyaya talip olur. Akıllı bir insan elbette, sonu dertle biten bir kadehi içmez, Her zaman saf olan kadehe talip olur. Zehirle karışık bir tatlıyı asla yemez. Öyleyse sen böyle bir imtihana düştüğünden Tanrı'ya şükürler et. Sabırlı ol ve İlahi Melekûta yönel. Rahmani ahlakı elde etmeye çalış, nurani ol, Melekûti ol, Rabbanî ol. Öyle ki; dünyanın rahatlığına ve lezzetlerine mukayyet olma, peymanda sabit ve sağlam ol ve Tanrı dininin

yayılmamasına çalış. İşte bundadır insanın yüceliği, insanın izzeti ve insanın kurtuluşu.

- 27- Ey İlahi Dostlar! Dünya bir insan bedenine benzer, hasta, zayıf ve güçsüz duruma düşmüştür. Gözü görmez, kulağı duymaz olmuştur; duyu gücü tamamen tükenmiştir. İlahi dostlar bilgili tabip olmalıdır ve İlahi öğretiler gereğince bu hastaya bakıp tedavi etmelidirler. Ta ki; sıhhat bulsun ve ebedi şifaya kavuşsun inşallah. İlk ilaç, halkın hidayetidir; böylece Hakk'a yönelerek İlahi öğütleri işitsinler ki, işiten kulak ve gören gözle ayağa kalksınlar.
- 28- Ey kıyam gününü yakın eden! Zuhur gününde Sur'a üflendi ve Nakur çalındı. Yakın edenler ve reddedenler hepsi haşir neşir oldu, ancak ikana erenler (ikan sahibi; şüphesi olmayan - yakın eden) uyandı ve akıllandı; hayat ve ölümden haberdar oldu, köprüden geçerek paklık cennetine girdi. Gafil ise ölüm ve yaşamdan yani her ikisinden habersiz kaldı!
- 29- Ey Cemal-i Mübareğin kulları! Bu gün gaybin ve İlahî teyitlerin, ancak mübelliğleri kapsadığı apaçıktır. Tebliğde gecikme olursa teyid tamamen kesilecektir. Çünkü tebliğ olmaksızın ilahi dostların teyit almaları kesinlikle mümkün olamaz.
- 30- Her zaman tebliğ sahası açık olmalıdır, çünkü İlahi teyit ona bağlıdır. Eğer birisi canü gönülden, tam gayretiyle Tanrı Emri'de ayağa kalkmazsa, elbette ki; Abha Melekûtundaki teyitlerden mahrum kalır. Ancak hikmetli olmalı, hikmetten amaç, Tanrısal geçimiyle, sevgiyle, şefkatle, sabırla ve tahammülle, Rahmanî ahlâkla, Rabbanî amelle ve davranışlarla tebliğ edilsin. Yoksa hikmet suskunluk ve sessizlik içinde olup tümüyle unutmak değildir. Kısacası, İlahî dostları birer birer Tanrı Emri'nin tebliği için teşvik ediniz. Kitaptaki anılan "hikmet" tebliğinin bizzat kendisidir, ama uyum (dostça geçinme) ile olmalıdır ki; İlahî teyitler kuşatsın ve Tanrısal başarılar kucaklansın.
- 31- Kesinlikle biliniz ki, Ruhü'l-kuds'un hoş kokuları sizi konuşturur. Öyleyse ağzınızı açınız ve yüreklilikle her toplantıda konuşunuz. Hitap ederken ilk önce, Baha'ullah'a yöneliniz ve Ruhü'l-kuds'un yardımını talep ediniz, ağzınızı açınız ve kalbinize geleni beyan ediniz, ancak son derece cesaretle, metanetle ve vakarla olmalıdır.
- 32- Mübelliğ bizzat kendisi tebliğ esnasında son derece duygulu olmalı ki, sözleri ateşin şulesi gibi etkilesin ve heva ve nefis perdelerini yaksın. Mübelliğ son derece huzur ve huşu içinde olmalı ki, başkaları ders alsın.

Mübelliğ son derece yokluk ve fanilik içinde olmalı ki; Mele-i A'lâ'nın ahengiyle tebliğ edebilsin, yoksa etkisi olamaz.

33- Ey Dostlar! Dünya ufkunu kapkaranlık bulutlar sarmış düşmanlık ve öfke, cevrü cefa ve büyük zillet zulmeti yayılmıştır. Tüm halk büyük felaket içerisinde, kana susamış ve en büyük yırtıcılık içinde... Kibriya hazretleri tüm insanlar arasında ancak dostlarını seçerek en büyük hidayet ve en büyük bağışını onlara tahsis etmiştir, ta ki; biz hepimiz canü gönülden çabalayalım, fedakârlıkta bulunalım, halkın hidayetine çalışalım ve bu insanları eğitelim. Öyle ki; yırtıcı olanlar, birlik vadisinin ceylanları; kurtlar, Tanrı'nın kuzuları, kana susamış olanlar, semavi melekleri olsunlar ve düşmanlık ateşi sönsün, selamet diyarının ışığı kutsal anıtı aydınlatsın, cefa külhanının kokusunu dağıtsın ve vefalı gül bahçesinin hoş kokularını tümüyle yaysın. Zayıf akıllar, külli olan ilahî akıldan feyiz alsın; habis kimseler, pak ve temiz olan nefesleri bulsun. Bu bağışın bir vericisi, bu çiftliğin bir çiftçisi, bu bağın bir bahçıvanı, bu denizin balıkları, bu semanın nurlu yıldızları, bu hastaların ruhani tabipleri ve bu yolunu şaşırmışların sevecen kılavuzları olmalıdır, ta ki; nasipsizlere nasip verilsin, mahrum olanlara pay bağışlansın, yoksullara bir hazine olsun.

34- Ey sabit olan dostlar! Tanrı'nın feyzi, bahar yağmuru gibi insan âlemine yağmaktadır. Apaçık ışığın pırıltısıyla yeryüzü cennetini kışkandıracak bir ortam yapmıştır. Ama ne yazık ki kör olanlar mahrum, gafil olanlar uzak düşmüş, sönük olanlar üzgün ve solgun olanlar bundan mahrumdurlar. Bu sonsuz feyiz ise esas kaynağından, görünmeyen denize akmaktadır. Ancak az bir kitle bundan feyiz almakta ve çok az kişi yararlanmaktadır. İşte bakalım, merd-i meydan ne yapar. İlerde, uykuda olanların uyanması, gaflette olanların akıllarının başlarına gelmesi ve mahrum olanların sırların mahremi olması ümit edilir.

Şimdi tüm dostlar canü gönülden ve titizlikle çalışmalı ve ciddi biçiminde çabalamalı öyle ki; ayrılık temeli ortadan kalksın ve İnsan âleminin ışıkları birlik bağışlasın. Bu gün her şeyden önemli Tanrı dostların birliği ve beraberliğidir, öyle ki bir gönül ve bir can gibi olsunlar...

İnsanların her birine “ hepsi bir ağacın meyveleri ve bir dalın yaprakları olduklarını anlatsınlar. Eğer ahbablar kendileri tam bir birlik ve beraberlik içinde olmazlarsa, nasıl başka grupları birlik ve beraberliğe davet edebilirler? Dış âlemdeki yaratıkları bir düşünün; ta ki ibret olsun: Dağılmış bulut yağmur feyzine neden olamaz ve kısa sürede kaybolur, ayrılmış olan sürü, kurdun tasallutu altına girer, ayrılmış kuşlar ise şahinin pençesine düşer. Bundan daha büyük bir kanıt olur mu ki; birlik ve beraberlik, yükseliş ve yaşamın nedeni olur ihtilaf ve ayrılık zillet ve hakareti oluşturur ve çok büyük ziyan ve hüsrana neden olur. İlahî kutsal

Mazharlar insanlığın birliği için gönderilmişlerdir ve bu yüzden yüz bin çeşit meşakkat ve belâyâ tahammül etmişlerdir ki değişik gruplar halinde olan insanlar Tanrı kelimesinin gölgesinde bir araya gelerek birlik içinde olsunlar. İnsan âleminin birliğini son derece tatlılıkla, nazik bir şekilde ve güzellikle varlık sahasında ortaya çıkarırlar.

36- İnsanın yüceliği, Mele-i A'lâ'daki meleklerin özelliği olan güzel karakter ve faziletlerdedir. Öyleyse iyi karakter ve faziletli ahlâk, insanlarda oluştuğu takdirde insan semavi olur, melekler gibi olur, Rabhani gerçek olur ve Rahman'ın belirtisi olur. Ancak bu insan kavga, dövüş ve kan dökülmesine neden olursa, en rezil yırtıcı hayvanlara benzer ve öyle bir mertebeye ulaşır ki; örneğin, yırtıcı bir kurt her gece bir koyunu parçalarsa o bir gecede harp meydanında yüz binlerce kişiyi yere serer kana bular. Fakat insanın iki yönü vardır, biri fitri yüceliği ve aklın mükemmelliği, diğeri hayvani alçaklık ve şehvani noksanlığıdır.

37- Ey gerçeğin talibi! Bütün insanlar, dilde gerçeğin meftunu ve sevgi badesinin sarhoşudurlar. Ancak imtihan meydanı ortaya çıkınca, hakikatten kaçarlar ve hidayet merkezinden bin fersah uzakta dururlar. Mesela Kerbela çölündeki iğrenç zalimler grubu, görünüşte Tanrı'yı zikreden ve arayan kimselerdi. Oysa gerçekten bunlar, kötü yüzlü, kötü huylu ve kötü sözlülerden idiler.

Âşıkların delili, ah-ü figan ve müştakların delili ise çeşm-i giryan (ağlayan özdür), gizli inlemeleri ve dil-i suzanlarıdır. Balığın ızdırabı ve peraşanlığı susuzluktur ve zavallı kelebeğin isteği kol ve kanatlarının yanmasıdır. Böylece gece ve gündüz çalışan, coşan ve haykıran, hakikat nurunu, ışıkların doğuş yerinden görebilen ve Ahadiyet sırrını, Melekûtün sırlarından duyabilen, aydınlanmış bir mum ve toplumdaki ışık çevresindeki kelebek gibi olanlar dışında; hepsi de yalancı ve bu sözde iddiacıların tümü gaflet içindedir. Sen ise Tanrı'ya hamd et ki; istek vadisini aşmışsın ve hidayet meydanındaki oyunu kazanmışsın, Hakk'ın nidasını işitmişsin ve giderek yükseliyorsun. İşte bu bağış insan âleminin parlayan yıldızıdır, bu inayet iki cihanda gönlün isteği ve canın rahatlığıdır.

38- Ey Abdu'l Baha'nın vefalı dostları! Ekvator hattında, itidal noktasında yenibahar mevsiminde parlayan güneş, her tarafa ışık saçmaktadır. O, şiddetli ziya ve hararetiyle tüm iklimlere yeni bir feyiz ve kuvvetli bir ruh bahşetti. Ziya ve hararetinden dünyanın damarlar ve sinirlerinde yepyeni bir canlılık ve hareket oluştu, yeni bir yaratılış oldu. Böylece ona yeni ruh üflenmiş oldu. Varlık âleminin solmuş cisminde ve tabiatın ölmüş cesedine yeni bir can geldi ve sayısız bağışları elde etti. Devir yeni bir devir oldu. Yaratıklar da yeni bir yaratılışa erişti...

Elli asır önceki buluşlar, bu bir asrın buluşlarıyla karşılaştırılmaz; tüm geçmişin bilimi, sanat ve buluşları, var olan eserleri ve yenilikleri bu günkülerle denk olmaz. Bakınız! Gerçeklik güneşinin parıltılarının etkisi tüm yaratıkları nasıl görünür hale getirmiş ve ortaya çıkarmış. Ne var ki; bu cahil halk, yani gafil olan bu kitle halen derin uykuya dalarak bu gelişme ve bu sonu olmayan yükselişin kaynağının nereden geldiğinden habersizdir. Bu İlahî baharın doğuşunu ve hangi yıldızdan olduğunu, keza bu sonsuz yağmurların hangi buluttan yağdığını anlamış değillerdir. Hareketi görürler lâkin hareketlendiriciyi hatırlamazlar. Bahar mevsiminin letafet ve tazeliğini anlarlar lâkin bu ilahi yenibaharın sonsuz feyizlerinden gafildirler, sonu olmayan dalgaları görürler lâkin uçsuz bucaksız denizden bihaberdirler; tadı hoş meyveleri yerler lâkin sırlar ağacından gafildirler... Neyse, ümit ederiz ki; uyansınlar, hoş badeden sarhoş ve uyanık olsunlar.

- 39- İki çeşit sevinç vardır; cismanî ve ruhanî. Cismanî sevinç sınırlıdır, süresi nihayet bir gün, bir ay veya bir yıl olabilir, bir sonucu yoktur. Ruhani sevinç ise ebedidir ve sonu yoktur. İşte bu sevinç, Tanrı sevgisiyle kendini gösterir ve insan âleminin mükemmeliyetine yol açan olur. Öyleyse gücünün yettiği kadar gönül lambanı sevgi ışınlarıyla aydınlatmaya çalış.
- 40- Ey Tanrı'ya iman eden!
İman ışığı ne zaman ki; can ve gönül lambasında yanarsa, ışınları azalara yansır; “dil”deki penceresinden bu aydın nur parladığı zaman söylev ve beyan olur. “Göz”e aksettiği zaman basiret ve aydınlık ışınları olur. “Kulağa” düştüğünde işiten kulak olur. “Akla” yansıdığında Rahmanın marifeti (tanınması) olur ve böylece bu ışın, organlara yansıdığı takdirde pâklik ve Yezdan'ın (Tanrı'nın) ibadeti olur; yoksa tüm â'za ve organlar boş ve abes olup; onların amelleri çöldeki serap gibi olurdu.
- 40- Bakınız bu eşikte ne kadar muhteremsiniz; çünkü Cemal-ı Kıdem'in kulluk bağınyı boynunuzda taşıyorsunuz, İsm-i Azam'ın kulluk halkasını kulağınıza takmışsınız. Öyleyse kulluğun gereği ne ise uygulayınız ki; Abha Melekût'unda yüzünüz parlak olsun.
- 41- Ey Ruhani Dostlar ve Rahmani Hanımlar! Bu fani toprak ancak cahil baykuşlara yakışır ve bu kapkaranlık külhan türabı kuşlara layıktır. Manevi bülbülün yuvası İlahi gül bahçesindedir, izzet zirvesindeki kuşların ise mekân ve yuvaları ancak Rahmanın Melekût'undadır. Akılsızlar, bu fani âlemin bulaşığına nazar ettiklerinde rahatlık zan ederler ve böylece sınava düşerler, karanlığa ve gölgeye çekilirler ve gölgenin

yaratıcısından gafil kalırlar. Zira Nasut âlemi, Melekût'un kaybolan gölgesidir. Arz âlemi, semavi âlemin bir eseridir. Sübhanallah! Damlaya gönül bağlarlar, okyanustan mahrum kalırlar, zerreye iştihak gösterirler, hakikat güneşinden nasipsiz kalırlar, dünyevi yaşama gönül bağlarlar ve ebedi hayattan vazgeçerler, su ile çamurla uğraşarak can ve gönül dünyasından gafil kalırlar. İlahi öğütler ve öğretiler, insanı dünya bağlılıklardan uzaklaştırır, karanlık ve daracık dünyadan kopararak nurlar âlemine ulaştırır.

Tüm taife ve milletlere, kabile ve devletlere bakınız. Karıncalar gibi toprak katmanlarının altında yuva kurarak yer açmış, pek çok yiyecek biriktirmişler. Bir bakarsınız ani bir yağmura tutulur, sel çıkar, yuvası, yeri, yurdu ve birikmiş yiyeceklerini götürür yok eder. Açık ve ortada olan dünya ehlinin örneğini görüyorsun, işte bu!

43- Ey hidayet nurundan aydınlanan! Yüz bin arif ve faziletli kimse yıllar yılı çile çekerek her meşakkatin tadını aldı. Talep yolunu kasetti ve iştihak çöllerinde can ve gönlünden çıkan hasretle inledi. Ancak, Cananın Cemali varlık ufkundan doğduğunda ve ufukların doğuş yerinde, yüzündeki perdeyi çektiğinde; hepsi de kendi kuruntu ve fikirliyle perdelendi, malum olan Cemal'dan mahrum kaldı. Birisi işrak hikmetinin dertli badesinin sarhoşu oldu, diğeri tasavvuf ve vehimlerin badesinden perişan oldu, bir başkası delirten fenlerin deryasında boğuldu. Birileri işaretler ve alametler çöplüğünde bocalamakta. İşte görülüyor ve apaçık belli ki; tüm iddiaların yalan, tüm isteklerin ise sırf hayal olduğu görüldü. Hâlbuki susamış olan, ilahi çeşmeyi görürse ne sabrı kalır ne de tahammülü; aşığın maşuku gördüğü zamanda kontrolün elinden çıkması gibi. Fakat sen şükret ki; bu asırda uyandın, bu vakitte akıllandın. Lütuflar kadehini inayet sakisinin elinden aldın. Cemal-i Rahman'a olan İkan tadından tattın. Ne mutlu sana, ne mutlu sana

44- Ey Rahmani Dostlar! Vicdanî feyiz ve nuranî mutluluk, İlahî sevgide dayanma ve Rabbani yolunda sebat etmektir. Kutsal ayette buyurduğu gibi... Bu teyit melekleridir; bu başarıma melekleridir; bu rahmet melekleridir; bu ilham melekleridir ve bu güven ve İkan melekleridir. Yani bu yüce makamlar ve rahmani faziletler, sebat ve dayanmanın neticesidir.

45- Ey İlahî Melekût'a bakan! Uzun zamandır o yöreden, bu iştihak içinde olanların kutsal kokuları duyulmuyor ve Tanrı sevgisinden yansıyan parıltılar, umudun doğuş yerinden görünmüyor. Sabır ve sükûnet, ağırlık ve temkin var. Tanrı'nın hoş kokularını yayması (tebliği) dışında, tüm işlerde sabırlı ve temkinli olmanın tatlı meyveleri olacaktır. Keza Maksudun Cemaline olan sevgisinden başka, her yerde olgun

davranma ve sükûn beğenilir. Öyleyse; Ey Tanrı sevgisinin dolu badesinden sarhoş olan! Coş ve heyecana gel, alevlen ve hareketli ol. Solmuş gönülleri ateşe ver, Yaşam bahşeden inayet nesimini estir, meyveli ağaç ol, ışıklar ufkundan parlayan yıldız ol. Bu fani günler geçecektir ve sonuçsuz bu ömür de son bulur. Bu gündüzün sonu karanlık gecedir, bu düzen içindekilerin sonu dağınıklıktır, bu zenginliğin nihayetinde perişanlık vardır. O zaman bu kandilde birazcık yağ kalmışken ve bu zayıf vücutta biraz güç varken ciddi bir çaba göster.

- 46- İnsanlık gerçeği, ayna gibi, hakikat güneşinin ışınlarıyla aydınlanmalıdır; aksi takdirde kara bir taş olup karanlık üzerinde karanlık olur. Hakikat ışını; irfandır, ikandır, güvendir, incizaptır, hareketlenmektir ve tebliğde sürekliliktir. Ey İlahi Dostlar! Günler hızlı, çok hızlı bitecektir, sahip olanlar ve olunanlar kaybolacaktır; ne bir eser ve ne bir netice, ne bir yaprak ve ne de bir tomurcuk kalacaktır. Ancak nefis ve havadan uzak ve hidayet ışıklarına mazhar olanlar, bunun dışındadır.
- 47- Ey Urvet'ul vuska' ya bağlanmış olan! Çaba ve telaş içinde olan bir dünya, uğraşı, itiş-kalkışla giden bir âlem vardır. Her kafanın bir sırrı ve herkesin bir hevesi vardır. Biri zevk-u safa kadehinden sarhoş, birisi izzet yolunda yürümektedir. Bazıları ise, makam ve büyüklük peşinde koşmakta, bir kısmı da ticaretin derinliğine hayran olmakla veya vezirlik ve emirlik mertebelerini elde etmek için sürmektedir ve bir kaç da saltanat tahtında sıkıntı ve korku içinde oturmaktadır. İlahî öğüdü dinlemek ister isen, bütün bu düşüncelerinden sıyrıl ve bütün bu bulaşıklardan temizlen ve arın, Cemal-i Abha'nın kulluğunu ara ki, dostlar şehrinin padişahı, semavi gök dünyasının serveri olasın.
- 48- Ey Gerçeğe Tapan! Tüm halk vehimlere tapmaktadır. Babalarının ve ecdatlarının taklitlerinde boğulmakta ve İlahi gizemli sırlardan uzaklaşmaktadırlar. Değirmenci merkebi gibi daima dönmektedirler. Sabahtan akşama kadar zavallı değirmen merkebi hareket etmekte, ancak bir adım ileriye gitmemektedir. Çünkü hareketi değirmen eksenini çevresindedir. Bütün halkın da seyir ve hareketleri toprak merkezinden öteye gitmez, yani tabiatın çevresinde dönmektedirler. Hamd olsun ki, sen, uçmaktasın ve dikeysel hareketin olmuştur, tabiat âleminden, Melekût dünyasını anlamaktasın. Böyle bir güç bulduğundan dolayı Tanrı'ya şükret.
- 49- Ey Azizim! Bugün, varlık âlemi hasta bir kişiye benzer, onun için yüce tabibe muhtaçtır ki hastalığın tanısı doğru konularak hızlı bir şekilde tedavi edilebilsin. Bu hastalık, siyasi ilaçla veya sözde özgürlük dermanı ile iyileşmez ve tedavi olmaz. Çünkü hastalık, ahlak ve vicdana

ait olup insanın can ve gönlünü sarmıştır. Öyle bir ilaç ister ki; canı diriltsin, vicdanı olgunlaştırsın, kalplere yeni bir hayat versin ve insan âlemini rahmani olgunluklarıyla eğitebilsin. Şimdi o ruhani tabib zuhur âlemine adım atmıştır. Âlemin derdine teşhis koyarak öğretileri, vasiyetleri ve öğütleriyle kesin tedavi yetinmektedir.

- 50- Namazın hikmetinden sormuştun. Bil ki; namaz farz olup gereklidir. Acizlik içinde bulunmadıkça hiç bir mazeret, insani namazdan muaf tutmaz. Namazın hikmeti, kul ile Hak arasında bir iletişimdir. Çünkü insan o anda can-ü gönülden Tanrı'ya yönelir, Hakla muvanis olur ve O'na sevgi ile yaklaşır... Aşğın sevgiliyle konuşmasından daha büyük bir zevk olamaz. Arayanın arananla birlikte olmasından daha güzel bir nimet olamaz. İlahi Melekût'a cezb olan herhangi bir kimsenin, en büyük dileği, kendini serbest hissettiği zaman sevgiliye ağlayıp sızlamak, inayet lütuflarını talep etmektir. Hitap etme ve inleme denizinde boğulup gitmektir. Bunlardan başka, namaz ve oruç insanın uyarma ve uyanmaya, keza imtihanlardan korunmasına nedendir.
- 51- Ey Melekût'un kızı! Bil ki; münacat ve namaz hayat suyudur, varlığın yaşamasına sevinç ve letafetine nedendir. Gücünün yettiği kadar dikkat et, başkalarını dua ve namaza çağır!
- 52- Ey Rahmani Dostlar! Varlık âlemine baktığımızda görürüz ki; yağmur mevsimi gelince, bulut ağlayınca, güneş parlayınca, harman bereketi ve yığın yığın tanelerin elde edilmesi için her çiftçi tohum eker. Şimdi de, inayet bulutu yağmakta, gerçeklik güneşi parlamakta ve inayet nesimi esmekte iken, Ruhani her bir çiftçi de tohum ekmeli ki: sevinç görsün ve rahatlık bulsun. İşte bu pak olan tohum, Hakk'ın davranışı, söyleyişi ve tavrıdır...
- 53- Birlik ayetleri ve yüce Rabbi'nin lütuf belirtileri olmanızı Tanrı'dan dilerim. Tüm dünyadaki taifelere alçak gönüllülikle davranınız. Ne kadar da cefa görseniz, vefa ile karşılık veriniz. Ne kadar hata görürseniz, göz kapatınız. Gücünüzün yettiği kadar insan âleminin ışıklanması düşüncesinde olunuz. Ebedî, sermedi, Rabbanî ve Tanrısal olan İlahî dostlar ve varlık ufkuna yönelenler hariç, yakında toprak deryası dalgalanacak ve herkesi o dalgaların altında boğup yok edecektir.
- 54- Eğer darlık, sıkıntı ve meşakkatin artmış ise üzülme, Hakk'ın lütuf ve inayeti de sürekli. Çoğu zaman insan bir işten kaçmakta ve başka bir işi

son derece umutla arzulamaktadır. Ancak bakarsınız; arzu edilen işin ne kadar zararlı ve istenmeyen işin ise ne kadar yararlı ve uygun olduğu ortaya çıkar. Öyleyse teslim yolunu tut, kendini bırak. Hiç bir sıkıntıdan darılma, hiç bir bolluğa umut bağlama. Tanrı'nın istediğine razı ol ve Sevinçli ol!.

- 55- İnsanlar çok; ancak güven sahibi insan kısıtlı ve az bulunur. Çünkü güven getirme Tanrı'nın bir fazıl ve bağışdır. Tanrı istediğine verir. İnsan güven mertebesine ulaşmadıkça Kibriya Hazretlerinin eşiğine layık olamaz ve Cemal-i Abha'nın asitanına yaklaşamaz. Bir kimse mümin olabilir, fakat güven makamına ulaşamamıştır. Keza kabul edilmiş olabilir, ancak imkan mertebesine varamamıştır.
- 56- Bu gün "Mahfuz Olan Sır", gönül hüviyetinde saklı olan Tanrı sevgisinin sırlarıdır, onun ateşi gönüllerde yanan, ışık ve ziyası dünyayı kaplamış, bazen o, inleme şeklinde kendini gösterir. Bazen kalem ucundan akar, kâh can yakan nağme olur, kâh dünyayı aydınlatan lamba... Ey Dost! Her bir elbiseden arın, her bulaşıktan soyutlan, yokluk gömleğini giy, yokluk ve fanilik tahtında otur. Tanrı'dan ancak Tanrı'yı talep et, Hak'tan O'nun rızasından gayrisini isteme! Kendinden yabancı ol, ki beğenilmiş yaşama kavuşasın. Candan geçme ve bu fani dünyadan kurtulma zamanıdır. Hakkın Cemaline yemin olsun ki; halkın son derece arzuladıkları şeyler topraktan daha alçaktır. Sen; varlık Melekût'unda makbul olanı iste ve sevilene bağlan ve ona meftun ol. Öyle ki; yaşam ağacından Rahmani meyveleri kazanasın ve dünya hayatında ebedi ve kalıcı varlık bulasın.
- 57- Ey Tanrı'nın Cariyesi! Eğer tam anlamıyla Kibriya eşiğindeki kenizliğe kalkarsan, yani İlahi levihlerde yazılı olan imkan ağacının yemyeşil yapraklarının ve Rahmanın cariyelerinin sıfatlarıyla mütessif olursan, hidayet ayeti ve Mele-i A'lâ'nın bağış olursun. Bugün Tanrı cariyelerine yakışan en büyük paklık ve en büyük iffet, Tanrı dininde sebat, Tanrı ahdinde sağlamlık, gönül aydınlığı, tam ruhaniyet, daimî uyarmada, gerçek kemal, güzel tavırlar, tatlı beyan ve iyi davranışlarla dünya kadınları arasında haşır haşır-naşir olmalarıdır. Tanrı fazlından öyle ümit ederim ki; tüm Tanrı cariyeleri bu yeni elbise ve celil olan giysi ile varlık vücudunu süslesinler.
- 58- Tanrı Emri'nin hizmeti bugün, Tanrı dostlarının birliği ve sevgisidir. Son derece fakirlikle, fanilikle, yoklukla, safa ile huzu' ile huşu ile ve vefa ile birbirlerimize karşı birlik içinde olmalıyız ve bizden hoş olan kokuların yayılmasına çabalamalıyız. Çünkü kabiliyet bugün

haddinden fazladır. Eğer bir gecikme olur ise işte bu bizim kusurumuzdur ve bu kusurun nedeni, birlik ve beraberliğimizdeki ihmaldendir.

59- Eğer ilahi ahbablar! Sevgi, arkadaşlık, birlik ve birleşme mumunu kendi mahfilinde yakmazlarsa, nasıl olur da dünyayı ilahi ışıklarıyla aydınlatabilirler ve nasıl ehl-i âlemin kalplerinin birliğine neden olabilirler?

Ey Abdu'l Baha'nın dostları! Sizlere Cemal-i Abha'nın güzelliği üzerine yemin ettiririm ki; Süreyya yıldızları gibi toplanıp birleşin ve âlemlerin birleşmesine ve birliğine sebep olunuz, ayrılık temellerini kaldırınız, anlaşma esasını yüceltiniz, Tanrı sevgisinin eteğine yapışınız ve gönül sahasını ayrılık ve muhalefetten arındırınız. ki gerçeklik güneşinin parıltısının yeri olsun ve bağış ışıkları orada parlasın. Her biriniz diğerinin hizmetkârı olsun ve her biriniz bir başkasının yolunda canını feda etsin.

60- İnsan kendi kendisinden geçtiğinde, Tanrı sevgisinde yok ve fani olduğunda, kendi özünü unuttuğunda ve dostlardan her birini kendisinden daha üstün gördüğünde iki cihanın serveri olacaktır. Bu ne yüce bir makamdır, ne nurani bir mertebedir. Hepimiz gece gündüz, acizlikle inleyerek sızlayarak kendimizden geçmeliyiz ta ki; bu ilahi badeden sarhoş olalım.

61- Ey nurlu lamba; Tanrı sevgisinden daha aydın olan hangi ışık var? Tanrı irfanından daha nurlu hangi ışın var? Görünür nur enerjisinin dalgalanmasından ibarettir, aydın cisimlere yansıyan dalga boyundan oluşmaktadır. Özelliği, eşyaları görünür hale getirmektir, yoksa eşyanın mucidi, algılayıcı ve var edeni değildir. Ama Tanrı sevgisinin nuru eşyanın (varlıkların) canlandırıcısı, ortaya çıkarıcısı ve keşfedicisidir. Öyleyse bu ışık kimin özünü aydınlatırsa parlayan lamba, apaçık bir nur olur.

62- Belâ, mihnet ve musibetler hususunda sormuştun ki bunlar acaba Tanrı'dan mı yoksa insan nefsinin günahlarından mıdır? Belaların iki kısımdan ibaret olduğunu bil; bir kısım, sınavlar içindir, diğer bir kısım ise amellerin cezasıdır. İmtihan kısmı gelişim ve eğitim içindir, amellerin cezası için olan ise, ciddi bir şekilde kötülüklerin cezasını vermektir. Bir baba veya öğretmen, çocuklarını bazen okşar bazen de azarlar. Bu azarlama eğitim için olup, okşamanın aynısıdır, tam lütuftur ve inayet olarak sayılır. Kahir şeklindedir ama gerçekten lütuftur, görünürde azaptır amma içinde tatlı Fırat'tır. Her hal-ü kârda, ağlayıp inleyerek, ilahî eşiğinde münacatlar etmek gerekir.

63- Bugün her şeyden daha önemlisi, her yerde İlahi öğretilere uygun davranışta bulunmalıyız. Tüm insanlara alçak gönüllülükle davranmalıyız. Birbirlerimize can feda etmeliyiz. Yabancıları tanıdık bilmeliyiz, düşmanları ahbab olarak saymalıyız ve herkese acıyıcı ve türap olmalıyız. Son derece vefa ile göğsümüzü cefa oklarına hedef göstermeliyiz. Herkesin hatalarına göz yummalıyız. Fakirlere dost ve ihtiyacı olanlara sırdaş olmalıyız. Hikmetle hareket ederek her şeyi açığa vurmamalıyız. İyi davranışlarla bezenmeye çalışılmalıyız. Gerçekten tüm insanlar, gerçek sevgiliyi unutmışlardır; öylesine yem ve tuzağın tutsağı olmuşlar ki; İlahî gül bahçesinden ve Rabbanî bağdan bir koku almamaktadırlar. Tabiidir ki; nezlesi olan, hoş kokulardan mahrumdur ve kör olan, sevgilinin cemalini görmekten perdelenmiştir ve umutsuz durumunda olan bu halk insafsız ve zülüm edici bir hale gelmiştir. Elbette bu davranış ve tutumlar Tanrı gazabının mıknaatıdır. Onun için, dünyanın her tarafında Tanrı'nın kahır alametleri görünür biçimde ortaya çıkmıştır. Sübhanallah! Hastalar sevecen doktorlarından kaçıyor, susuz olanlar, tatlı Fırat ırmağından bıkmış, yoksul, bitmeyen hazineden uzak durmakta ve süt çocukları ise inayet memesinden mahrum ve nasipsiz bulunmaktadırlar! Bütün bunlara rağmen güçlüler güçlüsünün af ve inayetinden öyle Ümid edilir ki; umutsuz olmasınlar ve sonsuza dek mahrum kalmasınlar. Ancak düşünseler, gerçeğe ulaşırlar ve cahilane gayretlerinden vazgeçip can-ü gönülden, şiddetli bağınazlıktan kurtuluş bulurlar.

64- Ey Rahmani dostlar! Kibriya Hazretleri Kur'an-ı Azim'de dünyayı seraba, insanları da suya susamış olanlara benzetmişlerdir. Susuz insan serabı su zanneder, tam bir hızla yürür, en sonda ziyan ve umutsuzluk içinde telef olur. Aynı şekilde dünyayı isteyen, canla başla arar, geceli gündüzlü çabalar, fani ve süslü şeylerin elde edilmesi için, yırtıcılık yapar, yırtıcılığı kurtlar gibi dener, çaresiz olanları azarlar, mazlumlara işkence ve eziyet eder ve sonuçta herhangi bir fayda görmeksizin, hatta zarar üstüne zarar görür. Çabaları hüsrana üstüne hüsrana neticelenir. Cehennemden şiddetli azabına müptela olur ve Rahman'ın yüce mahkemesinde sorgulanır... Âlemlerin Rabbi, insana gören göz, işiten kulak, inayet buyurmuştur. Keza onda anlayan kalp yaratmıştır, ta ki bu âlemin faniliğinden ibret alınsın. Çayırdaki kuşlar gibi birkaç adet yem ve taneye iktifa etmeyerek en güzel nağmeleriyle Rabbanî ayetlerin kutsamasına meşgul olunmalıdır. Budur işte insana yakışan. Budur irfan ehlinin ebedi izzetinin nedeni... Zira bu cihanda, Rahman hazretlerinin eşiğinde kulluktan başka her işin sonucu hüsrandır, Cemal- Yezdan'ın eşiğindeki hizmetten başka, her amel ziyan üstüne ziyandır. Nefis ve hevadan bizar olanlar, bu daracık dünyanın karanlıklarından kurtulmuş olanlara, ışıkları görenlere ve bu Rabbanî sırları anlayanlara ne mutlu!

- 65- Ey Abha Melekûtuna nazar eyleyen! Abha Melekûtundan tam olarak feyiz istersen, hakikat güneşinin ışıklı ışınlarından aydın bir yüz iste; sen Abha Melekûtunuzdan hoş bir koku talep eder isen, Tanrı kelimesinin yücelmesine çalış ve Tanrı'nın hoş kokularının yayılmasına tam bir çaba göster; çünkü tüm bu teyitler bu yüce mertebeye aittir ve bütün başarılar ise, bu her şeyden önde gelen lütf'undandır. Cemal-ı Kıdem'e yemin olsun ki; bu yolda bir nefes, ağır ibadetten daha yücedir.
- 66- Ey Hakiki Dost! Gücün yettiği kadar dostları tebliğ için teşvik et. Hak ile batılın ayırt edilmesini öğret ki taklitten kurtulabilsinler, delil ve araştırmadan bir nasip bulabilsinler. Bu halk, çocuklar gibidir; onun için irfan memesinden yetişmeleri gerekir ve sevecen öğretmenin eteğinde terbiye olmaları lazımdır. İlahî dostlar; her seviyedeki insanların eğitmeni, her şaşkının yol göstericisi, gönüllerin tabibi, akıl ve zekâ hastalarının bakıcısı olmalıdırlar, ta ki; Maksut Hazretlerinin yardım ve inayetiyle bu gurur şarabının sarhoşlarını ayılsınlar ve dostların zümresine girebilsinler.
- 67- Ey Cemal-ı Abha'nın munkati' kulu! Hazra yöresinin etrafında son derece yoksulluk ve fanilikle gezip dolaştığını yazıyorsun. Bu en büyük bağıştır. Bu halinle Tanrı ayetlerini yayma çabası içindesin. Melih olan Hazreti Mesih bir gece çölde münacat ediyordu ki; "Ey Tanrım öyle bir halde senin zikrinle meşgulüm ki; yatağım toprak, lambam göğün yıldızı, yemeğim toprakta bulunan bitkilerdir. Evet, benden daha zengin kimdir? Çünkü zenginelere, büyüklere, âlimlere, vezirlere ve padişahlara vermediğini bana inayet buyurdun, benden daha zengin kimdir!" derdi. İşte her şeyden kesilmiş (munkati') o Tanrı kulu da o çöllerde her ne kadar çıplak, aç ve susuz bir şekilde gezip dolaşıyorsa da, niyeti biricik Ahadiyet hazretlerinin Emri'nin tebliği olduğu için; işte bu yoksulluk zenginliğin ta kendisidir ve bu yokluk varlığın ta gerçeğidir. İlahi dostların, en zor koşullarda hizmete kalkmaları gerekir, yoksa can ve vicdan rahatlığı ve refah içerisinde herkes şanı Celil olan Tanrının kuludur! Sadık bir kulluğu başardığından dolayı hamdet!
- 68- Ey Abdu'l Baha'nın Dostları! Cemal-ı Kıdem'e yemin olsun, Varlık Melekûtunda öyle bir teyit mukadderdir ki; hiç tasavvura gelmez. Abha Melekûtunda teyit ve ilham orduları dizilmiştir. Öyleki bu asker ve ordular irfan meydanında hareket eden kimseye yardımcı olup teyit etmek için beklemektedirler. İşte bugünlerde, ancak sevecen sevgilinin yolunda can feda etmekten; kutsanmış ayetleri yaymaktan ve insanlara en büyük hidayete yol göstermekten gayrı ne kadar oturup düşünsek hepsi boş ve sonuçsuzdur ve neticede esef ve hasrettir.

- 69- Ey Rahmani Ahbaplar ve Manevi Dostlar! Hizmete kalkma ve sevgi ateşiyle alevlenmenin zamanıdır. Kıdem sırların zuhuru, İsm-i Azam'ın feyzi, hikmetlerin en büyüğü ve mukaddes meyvesi ahbaplar arasında sevgi, birleşme, birlik ve birbirlerine cezbolmalarıdır. Yani bu bağış ve inayetle, başka kitlelerle olan dostluğu sayesinde mümtaz olmalarıdır. Özellikle bu yeni Kevir ve yüce olan Devir'de Kadim olan sevgilinin kesin vasiyetlerine göre ayağa kalkmalı, yani tüm insanlar ile samimiyet ve birlik bağları güçlendirilmelidir. Buna göre, gerçek dostlara ve manevi ahbaplara nasıl davranılması gerektiği artık ortadadır. Cemal-ı Kıdem'e yemin olsun! Bugün İlahi ahd-u peymana sabit ve sağlam olan kimse, Rahman'ın dostlarına canını feda edebildir. İşte insan bu mertebeye ulaşmadıkça ahd-u misaka vefa göstermiş olamaz, safa deryasından bir damla bile tatmış olamaz ve Abha Cennetin gül bahçesinden hoş kokusunu alamaz. Öyleyse Ey hakiki ahbaplar! Can ve gönülden birbirlerinize şefkatli olunuz ve birbirinizi sevmekte fedakâr olunuz, ta ki; Ahadiyet eşiğinde makbul olasınız.
- 70- Ey Allah'ın Kulu! İşiten kulağını aç ve Abdu'l Baha'nın öğütünü dinle! Bu fani dünyanın bir meyvesi veya neticesi olmamakla birlikte bir faydası veya nasibi de yoktur. Sonunda hüsrandır ve tüm işlerin bitimi zarar ve ziyandır. İnsan kalıcı bir temel ve ebedi bir esas kurmalıdır, işte o da Tanrı Emri'nin hizmeti ve Tanrı eşiğindeki kulluğudur. Bundan başkasına gönül bağlamayınız ve ondan başkasını istemeyiniz.
- 71- Son derecede sevecen olunuz, sabır ve dayanma ile akrabalara sevgi ve taltif gösteriniz. Darılmayınız ve kederlenmeyiniz. Sabrediniz ve sebat gösteriniz. Sonuç sabredenlere aittir. Bu kutsal devirde işte göreviniz budur. Hatta öfke ve kin sahibi olanlarla da son derece sevgi ile muamele etmek gerekir, can-ü gönülden sevgi göstermek lazımdır. Buna göre yakınlarınıza ve akrabalarınıza nasıl davranmamız gerektiğinize bakınız!
- 72- Ey Tanrı'nın Hoş Kokularını çeken! Her insan bir çiftçi misalidir; birisinin ekini sanattır, birisinin ekini ticarettir ve bir başkasının siyasettir vs... Her ne kadar bu ekinlerin bereketi varsa da ebedi bir bereketi yoktur ve küme küme daimi harman oluşturamaz. Ancak Tanrı dostlarının hakikat tarlasına tohum ektikleri zaman, feyiz ve ebedi bereket görürler, asırlarca devirlerce bol bol harman oluştururlar. Hamd olsun ki sen, hakikat diyarında tohum ekicisi ve Yazdan Hazretlerinin çiftçisisin.
- 73- Önemli olan iş, iman ve ikandır; Tanrı Emri'ne hizmettir, hoş kokuları yaymaktır ve Tanrı'nın sevgi ateşini yakmaktır. Bunları düşününüz. Yoksa dünyanın işleri her hal ü kârda, ister yoksulluk ister

zenginlik serap gibidir, gelip geçicidir. İnsanın ebedi hayatına sebep olan ve kalıcı ve kararlı olan şey Tanrı irfanıdır, Tanrı sevgisidir, imandır, ikandır, sebat ve dayanmaktır. Bunları düşününüz ve tüm insanlara öğütleyiniz. İşte bu husule gelince her şey hâsıl olmuştur demektir, bu olmazsa her şey batıldır.

74- Ey Tabip; sevgili ol! Çünkü tabibin şifası geçicidir ve lakin sevgilinin dermanı ebedidir. O cismani tıptır ve er-geç hastalıklara yenilecektir. Ama sevgilinin ilacı; iki cihanda hastalıklara üstün gelir, parlayan ay gibi aydınlatır ve her derde dermandır. Her mertebede maksat ve muradın insan âlemine hizmet olsun ve en büyük amacın Rahman Hazretlerine itaat olsun. Dikkat buyur! Her bir zayıf karınca varlığına ne kadar önem verir, çaba ve hareketleriyle rahat arar ve geçimini sürdürür. İnsan bu zayıf karıncaya baktığında ne kadar şaşkınlık ve hayretler içinde kalır. Birkaç günlük yaşamında, bu zavallı karıncanın, rahatlığını ve geçimini elde etmeyi istemesi ve arzulanması bu kadar ihtimama değer mi? Aynı şekilde bu taş, toprak, dağ ve ağaç da insan haline baktığında o da şaşar; “nedir bu evham, nedir bu çaba ve ihtimam! Neden insanoğlu bu fani âleme bu kadar ihtimam gösterir. Çünkü yaşam süresi bir andır ve denizde bir çiğ gibidir” der. Bir taş yüz binlerce yıl kalıcıdır, insan ise nihayet yüz yıl bu dünyada yaşar ve rahat edebilir, bunca fark vardır. Öyleyse insan bu birkaç günlük yaşamına önem vermemelidir, hiçbir şekilde onu büyütmemelidir. Buna karşın, bu yaşamının neticeleri ve eserlerini istemelidir. Onun ışıklarını aramalıdır. İşte bu, kalıcı ve kararlıdır ve fikir ehlinin anlayışından mukaddestir.

75- Akıl sahibi olan herkes rahatlığa, nimete ve sevince gönül bağlamaz. Tüm işlerde ebedi gerçeği arar. Dikkat et! Son derece akıl gücüyle donanmış ve siyasi iktidara sahip nice büyük insanlar vardı; fakat izzet ve itibarları bir parıltı gibi gelip geçici oldu, tümüyle unutuldu. Siyasi âlemde mesailerin sonucu kısa bir müddetle varlığını göstererek zaman dilimi içinde bir dalgalandılar, sonra yok olup unutuldu. Fakat o kutsal insanlar, yani Melekût yolunda hareket edenler, örneğin Hz. İsa'nın talebeleri, onlar ki; himmetlerinin sonucunda sonu olmayan bir sona dek kalıcı oldular, yani sonsuz fezaya uçtular ve sonsuz denize daldılar. Fakat diğerleri sınırlı âlemde bir seyirleri, sonra tüm eserleri kaybolanlardan oldular.

76- Mukaddes mazharların özelliklerinden kutsal olan, bu ağaçların günden güne yeşermesidir, kökün hiçbir balta ile kesilmemesidir. Tüm dünya eğer onlara saldırırsa onlara bir şey yapamazlar. Aksine cennetlik olan ağaç, günden güne kök salar, sağlamlaşır, dalları yeşerir,

tomurcuklanır ve pâk olan meyveler yetişir...

Bakınız! Bu Tuba ağacı nasıl düşmanların balta ve kazmasına maruz kaldı. Öyle ki; yirmi bin dalını ve yapraklarını zulüm ve sitem kılıcıyla kestiler. Bunlara rağmen bu ağaçtan binler ve hatta beş yüz binlerce yaprak ve yeni dallar yeşerdi. Yemyeşil dalları Amerika diyarında gölgesini gösterdi. Mis gibi kokusu, Asya ve Afrika'ya ulaştı, çok kısa zamanda Avustralya ve Avrupa'ya gölge gösterdi. Bu İlahî güce hangi güç dayanır? Bu güneşin ışınlarını ne kapatabilir?

- 77- Ey Kavim! Hakk'ın ışıkları parladı, Hakk'ın ayetleri görüldü, fazıl denizi dalgalandı, hakikat güneşi inayet ışınlarını bağışladı, varlık ufku aydınlandı, toprak yüzü ışıklı bir sayfa oldu ve İlahi bahar sonsuz yüceliğiyle çadır kurdu. İşte Rahmet bulutu feyiz vermekte, inayet yıldızı parlamakta, ebedi yaşamın meltemi esmekte ve İlahi Melekût kapıları açılmaktadır. Ne zamana kadar böyle pejmürde ve solgun duracaksınız! Uyanınız! Uyanınız! Ayık olunuz! Ayık olunuz!
- 78- “Gerçek”ten sormuştun, gerçek Tanrı kelimesidir, yani insan âleminin dirilticisidir. Körleri gördüren, sağırları işittiren, dilsizleri konuşuran ve ölüleri diriltendir. Can ve gönül âlemini aydınlatır, gaflet ve delalet karanlığını kaldırır. Varlık âleminin cemali, kemali, nuraniyet ve ruhaniyeti Tanrı Kelimesine bağlıdır. Herkesin başvuracağı yer, herkesin amacı, herkesin dirilticisi, herkesin nurlandırıcısı ve herkesin eğitimcisi işte burasıdır. Bu gerçeğe ulaşılabilir yol, Tanrı sevgisidir. Tanrı sevgisi ışığı kalp lambasında yandığında, ışıkları yol göstericisi olur ve Tanrı kelimesi Melekûtu'na ulaştırır. Ama Tanrı sevgisinin zuhur nedenin, Tanrı'ya yönelme olduğunu bil!
- 79- Ey Gerçeğin Talibi! İnsanlar, heva ve hevesin rezaletinde olup tabiat âleminin tutsağıdılar. İlahi güç olmadan tabiat âleminin karanlığından kurtuluş mümkün değildir. Kutsal ruhun ilhamları gerekir ki ölüleri diriltebilsin; bilgili tabip gerekir ki müzmin hastalarını tedavi edilebilsin; bulutun yağmurları gerekir ki ova ve dağlık yemyeşil olabilsin. Dolayısıyla Tanrı Kelimesinin gücü olmadıkça selamet ve kurtuluşun imkânı yoktur.
- 80- Ey Tanrı Melekûtu'na çekilmiş olan! Hz.Baha'ullah'ın vasiyetleri ve nasihatleri Tanrı kelimesinin feyzidir. Bu eksiksiz güç ruh gibi damarlara nüfuz eder. Onun için ruh ve can O'na bağlandığında nefsanî hevadan, bu fani dünyanın şehvetinden, karanlık şüphelerinden ve cismani şeylerin bağlantısından elbete kurtulur. Bu ruhani güç insanların dirilmesine neden olur, körlerin gözünü açar, sağırları işittirir ve dilsizleri

konuşturur. Öyleyse davranışın ve hareketin Cemal-i Mübarek'in öğretileri doğrultusunda olsun ki, o İlahî güç tüm aşamalarda teyit etsin ve isteğin yerine gelsin. Abha'nın Bahası üzerine olsun.

81- Abha Melekût'unun feyizler hiç bir kayıtle sınırlı olamaz. O damlaya deniz özelliği verir, zerreyi güneş yapar. Bakınız; damladan daha ufak kimseleri öyle ayağa kaldırır ki; onunla denizde en büyük dalgaları oluşturur, büyük okyanusta tufanlar yaratır. İşte bu makamda kabiliyet ve istidadın hükmü yoktur.

82- Ey Aziz Dost! Her ne kadar iyilik yapan şahıs Tanrı eşiğinde makbul ise de, ilk önce irfan gereklidir ve sonrası amel etmektir. Görmeyen bir şahıs her ne kadar kendinden zarif ve yeni bir sanat meydana getirirse de kendisi görmekten mahrumdur. Hayvanlar her ne kadar insanların zahmetini çekerler ve yük taşırlar ve insanları rahat ettirirlerse de bilinçli olmadıklarından bu sıkıntı ve zahmetlerden özel bir mükâfat almıyorlar. Bulut yağdırır, gül ve çimeni yeşertir, ovayı ve sahrayı, bağ ve bahçeleri yemyeşil yapar. Ancak sonuç ve eserlerden habersiz olduğundan onu temcit edilmiyor ve medhi yapılmıyor. Kimse ondan hoşnutluğunu ve memnuniyetini ifade etmiyor. Bu lamba bihaber olarak ışık verir, bilinçli olmadığından kimse ona memnuniyetini bildirmez. Bunlardan başka iyilik yapan ve iyi davranan bir kimse tabiidir ki; herhangi bir ufuktan ışıkları görür, kabul eder. Fark işte buradadır. İman bilmektir ve hayır işi ise uygulamaktır.

Tenasüh'ten (Reankarnasiyon) sormuştun; halk arasında anlaşılan tenasüh batıldır. Ancak İncil'de rücu'a bir işaret vardır. O sıfatların rücu'udur (dönüşü). Yoksa zatın dönüşü değildir. Açıklaması İkan risalesinde vardır ve çevrilmiş ve basılmıştır O'nu okuyunuz.

83- Ey Emin iki Yaprığı (Yaprak; Varaka = mümin bayan) Tanrı bağıışı yalnız erkeklere veya kadınlara tahsis edilmemiştir. Ebedi feyiz herkesi kapsar. Her bir kimse Rahman'ın nefesiyle dirilmişse rabbanidir, ister erkek olsun, ister kadın. Cananın yolunda her kim canını bağışlarsa, ebedi hayat bulur, ister erkek ister kadın olsun.

84- Ey Dostlar, Ey Sadıklar! Hz. Yazdan'ın Celil olan lütuflarına bir bakınız nasıl parlayan ay gibi aşikâr idi. Nice insanlar ki; yıllar yılı ibadetle meşgul oldular, ilimler tahsil ettiler, fenlere vakıf oldular, titizlikle zamanı değerlendirdiler ve buluşların feyzini arzuladılar. Bunlara rağmen niyetleri tam olmadığından mahrum kaldılar ve irfan meydanında yenik düştüler. Tanrı gönlünüze baktığında pak olan bir sayfa buldu, aydınlattı ve feleklerin gıpta edeceği bir hale getirdi. Hidayet tacını

başınıza taktı ve bu inayet elbisesini size giydirdi. Evhamla dolu arifleri mahrum etti ve sizleri sır mahremi yaptı. Öyleyse bu İlahi lütuflara şükür etmek için öyle bir davranış ve tutum içerisinde olmanız gerekir ki; pak ve mukaddes olan hoş kokuları dünyayı ıtrılasın, doğu ve batıya misk gibi amber kokuları yaysın.

- 85- İnsanda iki makam vardır: Nuranî ve zulmanî (karanlık), İlahî ve tabiî, Rahmanî ve şeytanî. Zira insan; ışık ile karanlığı ayıran hattadır. Varlık dairesinde en alçak mertebede yani inişin nihayetinde ve yükselişin başlangıcındadır. Bu şekilde insan, iki yönlü bir varlıktır; ışıkla karanlık, dalâletle hidayet arasındadır, hangisi üstün gelirse o olur. Eğer akıl galip gelirse, o nuranî olur ve yüceler yücesindedir; eğer nefis galebe çalarsa ve tabiatüstün gelirse o zaman o karanlıktır ve cehennem en alt katlarından sayılır. Onun için Melekûti güçle tabiî ve hayvanî güçler arasında, birisi muvaffak oluncaya kadar her zaman savaş vardır.
- 86- İnsan gerçeği, her ne kadar zaaf ve güçsüzlük içindeyse de, ancak Rabbanî bağış gayet kudretli ve güçlüdür. Öyleyse bu zayıflık ve güçsüzlüğe bakmamalı, tersine ebedî izzet ve Rabbanî bağışa yönelmeliyiz. Zerrenin ne makam ve mertebesi olabilir. Fakat o güneşin ışınlarına maruz kaldığında ortaya çıkar ve görünür hale gelerek dolaşmaya başlar. Görülmez zerre, ancak güneşin feyziyle görünür hale gelmektedir. Öyleyse ey İlahi dostlar! Güveniniz, kendi kabiliyet ve istidadınıza olmayıp Yezdan Hazretlerinin fazıl ve bağışına olsun!
- 87- Eğer Cemal-ı Mübarek'in levihlerini, örneğin: İşrakat, Tecelliyat, Beşarat, Kelimat ve Terazat; okunursa ve İlahi nasihatlerinin ancak bir tanesine göre amel edilirse insan, kemal merhalesine ulaşır ve Rahmanî ilhamların merkezi olur; insanî mükemelliğin kaynağı olur ve Melekûti ışıklar onun yüzünde ve huyunda parlar. Ey İlahî Dostlar! Cemal-ı Mübarek'in bu vasiyetleri uygulanmak için yüce kaleminden yazılmıştır, sadece okumak için değildir. Bazı kimseler bu levihleri okuyarak takdir ederler, fakat buyruğun gereğine göre amel etmezler. Şimdi hamd olsun ki; siz Abdu'l Baha'nın öğütlerinden etkilenmişsiniz... Öyleyse çalışınız ki; Cemal-ı Mübarek'in öğütlerin ışıkları kalp lambanızdan parlansın; parıltısı organlara aksetsin ve Tanrı sevgisinden başka her şeyden kesilmiş olarak incizap eserleri yüzünüzden ve huyunuzdan görünür ve aşikâr olsun.
- 88- Her hangi bir kimse, huzu ve huşu (gönül alçaklığı) ile Kadir olan Rabb'a yönelerek kendi kusurundan mahcup olup utanırsa, bu şahıs kuşkusuz İlahî ilhamlardan mülhemdir. Zira insanda kendi noksanlarını keşfederek onu itiraf etmekten daha büyük bir mükemmellik yoktur

- 89- İnsan her zaman kendi kusurunu aramalıdır, ta ki, Ahadiyet eşiğinde tövbe edip korunmuş ve mahfuz kalsın. Yoksa gurur ve kendini beğenme ortaya çıkar. Bu da Ahadiyet eşiğinden mahrumiyete neden olur. Kendi kusurunun farkındaysan ahd-u misaka sabit olduğundan, Hakkın sevgisinde doğru ve sağlam olduğundan artık emin ol!
- 90- Ey Yanmakta olan Kor! Aşk ateşinin alevlenmesi ve harareti öyledir ki cihanı yakabilir ve dünya ehlilinin engel perdesini yok eder. Doğuyu alevlendirir, başta olanları feda meydanına koşturur. Batıya ateşi düştüğünde bu kıta'nın temellerinde büyük hareket meydana getirir. İşte bu Tanrı sevgi ateşidir ki; İlahi dostları can vermeye sevk eder. Bu Tanrı sevgi ateşidir ki; Ruhum O'na feda olsun Hz. A'lâ'yı binlerce oka hedef etti. Bu Tanrı sevgi ateşidir ki; Melek misali olan Hz. Mesih'i haç darına süs kıldı. Bu tanrı sevgi ateşidir ki; Şehitlerin Seyyidi olan Hazretlerini (İmam Hüseyin) Kerbela çölünün şehidi yaptı. Bu Tanrı sevgi ateşidir ki; yücelerin eline şahadet badesini sundu. Bu Tanrı sevgi ateşidir ki; Rahmanî sevgilileri İlahî şarabın sarhoşu etti. Öyleyse gücün yettiği kadarıyla bu ateşle alevlen, halkın sanı ve evham perdelerini yak. Ta ki Cemal-ı Abha'nın eşiğinde vefalı bir kul olasın ve Rahmanın eşiğinde can feda etmekle dünyada tanınsın. Selam ve övgü sana olsun.
- 90- Bugün Tanrı dostlarının her biri diğerini korunmalı ve desteklenmelidir. Mümkün olduğu kadar gönülleri şad etmeli ve insanlara ruhani ferahlık vermelidir.
- 91- Ey Abdu'l Baha'nın Sevecen Dostları! Geçmiş asırlarda tüm evliya ağlayıp sızlayarak Tanrı günlerinin bir anını arzulamışlardır. Fakat hasretle bu fani dünyadan baki olan âleme göç ederek gitmişlerdir. Cemal-ı Mübarek'in fazıl ve bağışına bakınız! Lâyık olmadan ve hiç de hak etmediğimiz halde, kendisinin fazıl ve şefkatiyle bu parlayan asırda bizlere hayat ruhu bağışladı ve bizleri dünyaca bilinmiş olan bayrağın altında topladı. Bizlere yücelerin arzuladığı özel bağışları tahsis etti, hidayet feyzini indirdi ve inayetine mazhar kıldı. Bağış kadehini vefa mirinin elinden sundu, Rahmaniyyet mumunu bu yoksul topluluğunda yaktı, yabancıları tanış yaptı, hiç olanları ihsan mazharı yaptı, mahrum olanları mahrem (sırdaş) etti ve suçluları inayet halvetine yol gösterici kıldı. Bu ne fazıldır, bu ne hidayettir. Böyle bir ihsan bahşettiğinden ve böyle lütufları bağışladığından dolayı biz de can feda etmeğe çabalamalıyız, Rahmani kurban meydanına koşmalıyız, tümüyle dinlenme ve rahatımızdan göz yummalıyız, Ya Bahau'l Abha çılgılığıyla ve Ya Rabbiyu'l A'lâ ile feryat etmeliyiz. Melekût ahengi ile eşlik etmeliyiz, öyle bir terane söylemeliyiz ki; ölmüş olan dünyayı diriltsin ve karanlık

olan âlemi ışıklı yapsın, uyuyanları uyandırsın, gafilleri akıllı yapsın, nasibi olmayanlara yarar ve nasip bağışlasın ve uzakta olanları yakınlaştırsın.

- 92- Ey İsm-i Azam'ın hakiki dostları ve Cemal-ı Kıdem'in Rahmani yarıları. Bu ışıklar asrında ve sırların yüz yılında varlık âlemine ayak bastığınızdan dolayı Perverdigar Hazretlerine şükürler olsun. Böylece çok geniş gölgesine girdiğiniz, varlık sırrına vardınız, yol gösterici ışığa hidayet buldunuz, ne kadar azizsiniz. Anlayış ve ayırt etme gücünü buldunuz. Dünyadaki nice yüce âlimler mahrum kaldılar, fakat sizler sırların mahremi oldunuz ve nice irfan iddiasında bulunanlar uzaklık çölünde yolunu şaşırıp perişan kaldılar, fakat sizler ufuklardaki yıldızın huzuruna yol buldunuz. Bakınız bu ne bağış, ne inayet ve ne hidayettir. Bu lütuflara binaen şükürler ediniz, dünyanın biricik sevgilinin vasiyet ve nasihatlerine göre ayağa kalkınız, kitap ve levihlerde yazılı olanları uygulayınız, Baha ehlinin huy ve davranışlarına göre davranınız, Tanrı sevincinden başka hiç bir sevinci istemeyiniz, Hakk'ın gölgesinden başka her türlü rahatlık ve huzurdan kenarda durunuz, meyveli ağaç olunuz, nurlu ufkun yıldızları olunuz, Hakk'ın hizmetçileri olunuz, batıda ve doğuda O sevgilinin fedailerі olunuz, Bahaî sıfatı ve huyu ile bezeniniz, can ve gönülden Rabbanî olunuz. Düşmanları dostlardan sayınız. Kötülük isteyenleri hayırsever biliniz, cefakârları vefakâr olarak sayınız, cahilleri bilgili sanınız, yabanî olanları can ve gönül arkadaşı olarak düşününüz. Vefalı arkadaşa ve yanınızdaki sırdaşa nasıl davranıyorsanız günah işlemiş ve cefakâra veya kana susamış düşmana da öyle davranmalısınız. Maksat tam hayır olup sırf bağışlayan olmalısınız. İnsanların kapasitesine ve liyakatine bakmayınız. Her devir ve kevirde sevgi ve hoşgörü emredilmesi söz konusu olmasına rağmen, ancak kabiliyet ve hak etmeme konusu vardı, şu adam kötü, bu adam kana susamış ve nefret edilmiş diye bahaneler ortaya atmışlardı. Eğer affetme söz konusu olursa o da azarlama ve şiddetle beraberdi. Fakat bu devirde, tüm bu davranışlar nesih edilmiştir, tüm milletlere can ve gönülden, sevgi ve şefkatle davranma kesin emirdir.
- 93- İman ve iman, bahçedeki ağaç ve meyveleri, kitaptaki yazılan beğenilmiş tutum ve davranışlardır. Lambanın yansıyan nuru gerekir.
- 94- Hz. Halil (İbrahim) dönemindeki kurban ve kesiminden amaç, feda olma makamı idi, yoksa kasaplık ve kan dökme değildi. İşte bu, fedanın sırrıdır ve feda sırrının artık sonsuz ve sayısız manaları vardır. Bunlardan biri nefis ve hevadan arınmak, hidayet yolunda can feda etmek ve Tanrı'dan başka her şeyden kesilmektir. Şöyle ki, tüm şekliyle tohumun yokluğu ve faniliği yani ağaçta kendini göstermesi ve meyveleşmesi olup, gerçekten o tohum kendini, o ağaca feda etmiştir. Çünkü tohum görünüşte

parçalanmasa o ağaç, o dal, o meyve, o yaprak ve o tomurcuğun varlığı ortaya çıkmazdı... Birlik makamında İsmail ve İshak tek varlık olarak kabul edilir. Bu makamda her biri diğerinin yerine geçebilir. Fakat Tevrat'ta İshak'tan söz edilmektedir. Hz. Resul'ün hadislerinde de hem İshak, hem İsmail olarak, ikisi de zikr edilmiştir. Bu kul da, toplumun değişine göre İsmail'i zikr etmiştir, Furkan ehlinin halkı arasındaki dillerde İsmail'in zikri olduğundan, beyan esnasında İsmail adını taşıyan Tanrı dostlarının her hangi birine bu aziz ve yüce makam delalet edilmiştir.

- 95- Tanrı, yaratıklar arasında insanı en büyük bağışına tahsis ederek Mele-i A'lâ'nın feyzine faiz buyurmuştur. İşte bu en büyük bağış “en büyük olan hidayet”tir. Ta ki insanlık gerçeği bu ışığın lambası olabilsin. Bu parlayan ışık kalp lambasına aksettiği zaman gönlün latifliği bu parlayan ışıklarla şiddetlenir, akıllara ve insanlara tecelli eder. “En büyük hidayet”, ilme, bilgiye ve Rabbani kelimelerin sırlarından haberdar olmaya bağlıdır.
- 96- İlahî kitaplarda “ric’at” sözü geçmiştir. Tabiidir ki; burada maksat, her devirdeki makam, eser, kemal ve gerçeklerin ışıklarının geri dönüşüdür. Yoksa şahısların ve belirli ruhların ric’atı değildir.
- 97- Bu fani âlem aynen rahim (döl yatağı) âlemine benzemektedir, öyle ki; insanın cismani (fiziksel) mükemmelliği ve noksanlıkları rahim âleminde belli değildir. Rahim âleminde bu dünyaya geldiğinde, cismani noksanlıkları ve kemalleri, ortaya çıkarak belli olur. İnsan rahim âleminde, bu her iki özelliklerinden habersizdir. Şimdi rahim âlemindeki birine, şu dünyanın faziletlerinden ve rezaletlerinden bahsedilseydi ve şu cihanın nimet ve zorlukları hakkında açıklamalarda bulunulsaydı, ceninin bunları tasavvur etmesi mümkün mü idi? Vallahi yoktu. Çünkü rahim âleminde bu faziletler ve rezaletler, bu nimetler ve zorluklar mevcut olmadığından kavranması olanaksızdır. Örneğin, cenin halindeki bebek, işitmeyi ve görmeyi hayal edemez ve ne kadar anlatsanız, evham olarak bilir. Ne zaman ki; bu âleme adım atar, gözlerin göremediğini görür, kulakların işitemediğini işitir ve kalbin anlamadığını anlar. Cenin âlemiyle insanın bu dünya rahmindeki durumu aynıdır. Ne zaman ki; öbür âleme koşar, bu dar ve karanlık dünyadan kurtulmuş olduğunu ve İlahî âleme vardığını anlar. Bu İlahî âlemleri inkâr eden düşünceler ve evham, insanlara değil, hayvanlara özgü bir özelliktir. Hayvan diğer âlemi tasavvur edemez. Hâşâ ki; En büyük hidayetinin mazharı olan kutsal insanlar bu vehimlerle perdelenmiş olsunlar.

- 98- Cemal-i Kıdem'e yemin olsun ki bu gün, her ne kadar insanlar farkında değilseler de, âlem, bütünüyle ve ümmetler tüm vücuduyla İsm-i Azamın gölgesindedir. Fakat kısa zaman içinde İlahi kelimenin nüfuz gücü âlemin temellerini öyle etkileyecektir ki; herkes Celil olan Rabb'ı anacak ve Rahmanının dostlarının kutsamalarıyla meşgul olacaktır.
- 99- Ey Hak eşiğindeki ebedi kul olan! Tüm insanlar serbestlik ister, yücelik arar ve üstünlük talep eder, ama sen Abdu'l Baha'dan öğüt al ve kulluk iste! Küçüklük ara, hizmet etmeye talip ol. Çünkü eşikte kulluk eden iki cihanın serveridir.
- 100- İman, kalbe ve gönüle bağlıdır, bu iş ise görünmez ve gizlidir. Ancak onun tanığı ameller ve davranışlardır. Eğer davranış ve tutum, hulus(arılık) şeklinde kendini gösterirse, o zaman iman gerçekleşmiş ve ispat edilmiş olur. Hamd olsun, sen öyle amelleri başardın ki; artık iman ve imanının bunun apaçık delilidir.
- 101- Bugün, Tanrı'nın en büyük teyidinin mıknaatısı, İlahi dostların birlik ve beraberliğidir. Eğer dostlar arasında, ayrılık ve yabancılaşma yerleşirse, Tanrı'nın sevgi ateşi günden güne söner, sönüklük ve soğukluk onları kuşatır.
- 102- Ey Tanrı'nın Kulu: Mirza Abdu'l Vahap Cenaplarına yazdığın ferah ve sevince neden olan mektubunu gördüm. Çünkü tütünle ilgili mektubu alır almaz, ahbablar hemen onu bırakarak ve sarılmış tütünü artık terk ettiklerini yazmıştınız. Gerçekten yararı ve hiç bir iyiliği olmayan bu dumanın zarar ve ziyanı açık ve ortadadır. Cisimleri malul eder, sinirlere rehavet ve gevşeklik verir, dimağ yani beyni yüksek duygulardan engeller ve zaman da onu içerken boşa gider, maddi yönden yersiz israf olur. Ne susuzluğu giderir, ne de açlığı ortadan kaldırır. Akıllı bir şahıs elbette bu zararlı engeli kaldırır, sağlık ve afiyetin gereğiyle uğraşır.
- 103- Sınav dolu bu günlerde, sebat etmek ve dayanmak fevkalade güçtür. Fakat hamd olsun Tanrı dostları ve Rahman'ın cariyeleri yüce bir kaya gibi sebat göstererek sağlam kaldılar, ayrıca kararlılıklarını da artırdılar. Adettir ve böyle olur ki; imtihan gününde zayıf olanlar tümüyle sarsılırlar ve vazgeçerler. Ruh gücü olan güçlüler ise güçlerine güç katarlar. Saf olmayan bakır imtihan ateşinde tümüyle simsiyah olur, fakat saf altının ise parlaklığı artar ve aydınlığı daha da fazla olur.
- 104- İman gücüyle İlahi öğretilere göre davranınız. Amellerinizi İlahi hükümlere göre uygulayınız. Saklı sözleri (Kelimat-ı Meknune)

okuyunuz ve içeriğine dikkat ediniz! Onun mucibince amel ediniz! Terazat, Kelimat, Tecelliyet, İsrakat ve Beşarati tam titizlikle okuyunuz ve İlahi öğretilerine göre ayağa kalkınız. Ta ki; her biriniz yanan bir mum ve toplumun gözdesi olasınız. Coşkulu bir deniz gibi coşasınız. Bulut gibi semavi feyiz yağdırasınız.

- 105- Varlık âleminin mertebelerinden bîzar olunuz! Her rütbede fanilik arzu ediniz. Işıklar güneşle birleştiği zaman yok olur, damla denize ulaştığı zaman görünmez olur ve sadık olan âşık maşuka (sevgiliye) vardığında yok olur. İnsan “feda makamına” ayak basmadıkça bütün bağışlardan mahrum olur. “Feda” makamı ise yokluk ve fanilik makamıdır. Böylece, İlahi varlık kendini gösterir.
- 106- O’dur Tanrı, Cenab-i Ağa Seyyid Naki ! Anlatırlar ki; Birisi rüyada ermiş bir zat ile görüştü ve ondan, “İlahi huzurda senin durumun nasıl geçti acaba ?” diye sordu. “Huzura vardığımda “ Armağan olarak ne getirdin?” diye sordular, “ilim” diye arz ettim. “ Senin Rabbinin hazinelerinde bunlardan pek çok vardır” dediler. “Hayırlı ameller ve ibadet” dedim. “ Senin Rabbinin hazinelerinde bunlardan pek çok vardır” dediler. Sonunda “Acizlik ve fakirlik” diye arz ettim. “ Bu hediye makbuldür, çünkü bu dergâhta onlardan bulunmaz” dediler. Maksat şudur ki; herhangi biri ne kadar fakir, aciz ve zayıf olursa o kadar makbuldür... Abdu’l Baha Abbas
- 107- Tanrı Cemal’ine and olsun ki; ne zaman dostların hayır haberini duyarsam gönlüme sevinç ve neşe gelir ve ne zaman ki, dostların dargınlığının bir işaretini görürsem son derece hüzünler içinde kalıyorum. Abdu’l Baha’nın durumu işte budur. Artık dikkat buyurunuz ki ne gerekecek ve ne yakışacaktır.
- 108- Dikkat buyurunuz! Ruhum O’na feda olsun Hz.Ruh’un (İsa’nın) dostları Onun suudundan sonra nasıl bir inkita’ , incizap ve işti’al ile Tanrı Kelimesi’nin yücelmesi için ayağa kalktılar. Hakk’ın lütfünden öyle ümit ederim ki; Biz de o pak olanların izinden gidelim ve aşkın kurban meydanında vecd ile koşalım. İşte budur bolca lütuf ve Rabbi gafur Hazretlerinin bağışı. Bu günlerde İlahi öğretilerin yayılmasında bazı yörelerde biraz ihmal hâsıl olmuştur ve bu, Mele’i A’lâ’nın gam ve üzüntüsüne neden olmuştur. Çünkü Melekût-i Abha’nın ehli her birimizin vefa ile ayağa kalkmamızı ve İsm-i A’zam’ın sevgisinde her bela ve cefaya tahammül etmemizi bekler dururlar. Bazı Rahmani dostlar kendi rahat ve huzurunu terk ederek vilayetlerde şehir şehir, hatta kasaba kasaba Tanrı’nın hoş kokularını yaymaya çalışmışlardır. O pak yürekli kimseler, Mele’i A’lâ’yı övmeye mazhar oldular, böyle büyük bir bağışa muvaffak

olduklarından dolayı Ruhum onlara feda olsun. Günlerini sıkıntı ve meşakkatle geçirdiler, nefeslerini gafillere yol göstermekle sarf ettiler. Ey Dostlar! Rahat ve huzur vakti olmayıp sessizlik ve sükût zamanı değildir. Vefanın gül bahçesinin bülbülüne yeni bir nağme ve ses gerekir ve tatlı dilli hidayet papağanının fesih nutku gerekir, lambanın nur ve ziyası gerekir, yıldızların sürekli parlamaları gerek, denizin dalgası ve gerek kuşun zirvede uçuşması, mücevheratın parlaması ve irfan bahçesi güllerinin misk gibi kokusu gerekir. Kadim ve diri olanın fazlından ümit ederim ki; gerekene muvaffak olalım.

- 109- Varlık âlemine gelişten maksat, beğenilmiş şeylerin elde edilmesidir. Bunlar ise; imandır, ikandır ve Yezdan hazretlerinin sevgisidir. Bu olduğu takdirde yaşam, bir an veya mutluluk, bir nefes bile olsa zararı yoktur, yani sonuca varılmış olur. Aksi halde, bin yıl yaşansa bile netice apaçık hüsrandan başka bir şey değildir. O yaşam süresinin uzunluğundan bir sonuç çıkmazsa, yaşamamak ondan daha iyidir.
- 110- Siz tebliğ emrini gayet hikmet ve metanet ile sağlam bir şekilde yapmalısınız. Teşvik ve hareketlendirme gerekir, çünkü durgunluktan ve suskunluktan bir sonuç hâsıl olamaz. Hatta bazen, mukadderat eli öyle harekete geçer ki, küçük bir kargaşa oluşur, böylece akıl sahiplerinin yönelmesine ve uyanmalarına neden olur.
- 111- Bu dünyadan öbür âleme göç eden kutsal kimseler, melekuti güçten destek aldıklarından dolayı, varlık âlemine etkileri olmaktadır ve şefaathleriyle Ahadiyet Hazretlerinin inayetini ve teyidini çekmeye neden olurlar.
- 112- Ruhun bu âlemden görünmeyen cihana suudundan sonraki durumun nasıl ve ne şekilde olduğunu ve orada dostlar arasındaki tanışıklığın olup olmadığını sormuşsunuz. Ey Peymanda sabit olan! Cisim âleminde, cisimlerin birbirleriyle farklı olmalarına rağmen dostlar arasında aşinalık, beraberlik ve sırdaşlık varken, İlâhi birlik ve rahmani beraberlik âlemi olan Baki cihanda tabiidir ki; aşinalık ve ruhani dostluk o kutsal âlemin ayrılmaz gereğidir.
- 113- Ölümünden sonraki âlem hakkında sormuşsunuz. O âlemin, bu âlemde tasavvuru mümkün değil ve ifade edilemez. Özet olarak hatırlatalım ki; Bu âlem, öbür âleme rahim misalidir. Nasıl ki, rahim âleminde bu dış âlemin tüm yüceliğiyle algılanması çok zorsa ve mümkün değil ise, aynen O ilâhi âlemin keyfiyeti ve anlatılması bizim ifade ve kelimelerimizle olanak dışıdır. Pak olan âlemin sözü, toprak âleminde mümkün olabilir mi? İlâhi kemallerin gerçekleri nasıl olur da toprak âleminin

karanlığından keşfedilerek belirlensin! Ancak bir işaret edilebilir. Özellikle her akılla idrak edilebilen gerçek bu âlemde beyan edilmek istenirse ancak hissedebilecek kalıbına dökülerek ifade edilebilir.

- 114- Örneğin, ilim akılla idrak edilen bir gerçektir, ne zaman ki onu ifade etmek istersen, “denizdir” dersin. İşte bu ilmi, akılla idrak edilen bu gerçeği, hissedilebilen şekli olan deniz olarak ifade edersin.. Bu beyan, bir işarettir, kinayedir, teşbihtir ve istiaredir. Dinleyici bu vesile ile sadece akılla idrak edilebilen o gerçeğe ulaşabilir, yoksa hissedilebilen âlemde, akılla idrak edilebilen gerçeğin zuhur etmesi ve kendini gösterebilmesi kesinlikle mümkün değildir, ancak ifadelerle açıklanarak ayrıntıları verilebilir.
- 115- Ey güvenmiş olan iki kişi! Bu sınav devresinde (kevir), imtihan ateşinde yüzünüz saf altın gibi aydınlansın. Işıldayan yıldız ve doğmuş ay gibi parlayınız. Artık doğuş zamanıdır ve ufukların yıldızının sevgisi için alevlenme vaktidir. Günler gelip geçmekte ve yaşam daima tehlikededir. Öyleyse vakti ganimet biliniz, gece ve gündüz hakikat temelinin kuruluşunda koşunuz! Dünya gaflette, siz ise (mütenebbih) teyakkuzda olunuz! Herkes uykuda, siz ise uyanık olunuz. Herkes sarhoş, siz ise ayık olunuz! Herkes perdelenmiş, siz ise perdeleri çekiniz.
- 116- Ey aşk ateşiyle alevlenmiş olan! Her rahatlık zahmete dönüşür. Her izzet de zilletle son bulur. Parlayan mücevherli taç, toprak başlığına değişir. Kuş tüylü yastık, kapkaranlık toprak kucağına dönüşür. Rahmani izzet ve ruhani rahatlık ise ebedi ve sonsuzdur. Öyleyse sen onu ara!
- 117- Ey Dostlar! Bu cismaniler, ruhani âlemi tam olarak unutmuşlar ve fani âlemin bağıllık zincirine esir olmuşlardır. Türiba gönül verip âlemlerin Rabbinden gafil olmuşlar, toprağa yerleşmiş olup pak olan âlemde nasip alamamışlardır. Suphanallah! Bu ne zillet, ne alçaklık, ne hüsrân ve ne bayağılık ki; Yezdan Hazretleri sonsuz feyiz bağışlamıştır ve insan âlemini semavi feyzinin tecelligâhı yapmıştır. (Mohbet) Bunca bağışa rağmen, nasıl olur da, bu fani âleme gönül bağlarlar ve o nurlu âleme göz yumarlar. Acaba insanoğlunun nihayet mutluluğu, bu topraklardaki davar ve ineklerin rahatı mıdır? Çünkü kuşlar ve otlayanlar son derece mutluluk, rahat ve nimet içerisindeyler. Eğer insanın nasibi de bu ise, o zaman hayvan daha üstündür ve yaşantısı daha iyidir. Öyleyse insanın ayrıcalığı nedir? Ama mihrîban olan Tanrı ruhanilere sonsuz feyiz bağışlamıştır, kemal ve karakter itibarıyla diğer yaratıklardan mümtaz kılmıştır, öyle ki görünür ruh ve parlayan nur olsunlar. Kurtuluş

yolundaki hayat nedeni, apaçık ayetlerin Rabbinden nurların çekicisi, ışrakın Rabbinin tecelliyatına mahzar olsunlar. İnsan âleminin ayrıcalığı ve ruhani dünyanın yüceliği işte budur.

- 118- Ey İlahi dostların hizmetkârı! Yeryüzündeki padişahlara fahret. Çünkü onların saltanatında istikrar yoktur. Fakat Rabhani âlemdeki İlahi dostların hizmetkârlığının yüceliği baki ve kalıcıdır. İşte biri o taştan olan tacı ve diğeri ise İlahi âlemin paha biçilmez cevherine sahiptir. O saltanat zahmet ve meşakkate nedendir ve bu saltanatın oluşması ise sevinç, ferah ve beşarettir.
- 119- Ey Tanrı'nın hoş kokularına cezbolan! Her insan bir çiftçi gibidir; birinin ekini zanaattır, diğerinin ekini ticarettir ve bir başkasının ekini siyasettir ve buna benzer... Bu ekinlerin ne kadar bereketi olursa olsun, ebedi kârı yoktur ve kütle kütle ebedi harman oluşturamaz. Ancak Tanrı dostlarının, hakikat tarlasında ektikleri tohum, ebedi feyiz ve bereket görür, dönemlerce ve asırlarca bol harmanlar oluşturur. Tanrı'ya hamdolsun! Sen hakikat diyarında tohum ekmektesin ve Yezdan Hazretlerinin çiftçisisin...
- 120- Bu dünyadan olan her servet ve sermayenin sonu, ziyan ve hüsrandır. Ancak şöyle olabilir ki; bazı servetler hemen dağılır ve kaybolur, bazıları ise uzun yıllar devam edebilir, nihayetinde dağılmaktadır. Her birikimde bir dağılma vardır, her bir harman için de tükenme vardır. Hamdolsun! Sen ise Melekût hazinesine ulaşabilmişsin, işte o hazine tükenmezdir, ebedi servettir, sonu olmayıp hüsrana ve ziyana da yoktur. O, günden güne artmaktadır. Ümit edilir ki; merhametli Tanrımız dünyadaki ziyana telafi etsin ve onun yerine sana bağışta bulunsun. Mahzun olma, umutsuz olma. İlahi lütuflara umut bağla.
- 121- Önemli olan imandır, ikandır, Tanrı Emrinin hizmetidir, Tanrı'nın hoş kokularını yaymaktır... Bunları düşününüz! Yoksa dünya hayatının işleri her halükârda ister yoksulluk olsun, ister zenginlik serap gibi geçer. İnsanın ebedi hayatının nedeni, baki ve kalıcı olanı ise, Tanrı irfanıdır, Tanrı sevgisidir, imandır, ikandır, sebat ve dayanıklılıktır. Bunu düşününüz ve tüm insanlara öğütçü olunuz, bunlar oluşursa her şey oluşmuştur demektir. Bu olmaz ise her şey batıldır.
- 122- Akıllı bir kimse; geçici rahatlığa, nimete ve sevince gönül bağlamaz, tüm işlerde ebedi gerçeği arar. Bak, nice yüce insanlar ki; siyasi iktidarın ve akli gücün zirvesinde idiler, ama izzetleri bir parıltı gibi gelip geçti, tamamen unutuldu ve siyaset âlemindeki mesailerinin neticeleri kısa sürdü. Zamanın geçişi dalgalanarak, hepsi yok olup unutuldu. Ancak

Melekût yolunda seyreden bu kutsal kimseler, Tevrat'ta vaat edilen zuhurun müjdesini veren Hazreti Mesih'in talebeleri gibi, himmetlerin neticesinde onunla ilelebet baki oldular. Zira sonu olmayan bir fezada uçtular, sonu olmayan bir denize daldılar. Ama diğerleri ise sınırlı dünyada seyredebildiler, bu yüzden eserleri kayboldu.

- 123- Hakikatten sormuştunuz, gerçek, Tanrı Kelimesidir, “Kelimetu’llah”. O insan âleminin dirilticisidir, körleri gören, sağırları işiten ve dilsizleri konuşuran, ölüleri diriltten, gönül ve can âlemini aydınlatan, gaflet ve karanlığı ortadan kaldıran. Varlık âleminin cemali, kemali, aydınlığı ve ruhaniyeti Tanrı kelimesi ile olur. İşte herkesin yöneleceği yer, herkesin maksudu, herkesin dirilticisi, herkesin aydınlatıcısı ve herkesin mürebbsi budur. Bu hakikate ulaşmanın yolu da Tanrı sevgisidir. Ne zaman, Tanrı sevgisi kalp lambasında yanarsa, o ışık yol gösterici olur. Böylece Tanrı kelimesi melekûta kılavuzlar. Fakat bunu bil ki; Tanrı sevgisinin zuhur sebebi Tanrı’ya yönelmektir.
- 124- Yolu şaşırılmışlık karanlığında insan, gam ve sıkıntıdan başka bir şey bulamaz. Her zaman umutsuz, mahzun ve kan ağlayandır. Eğer iman nuru kalp sahasında aydınlanırsa, ebedi sevinç görülür, gam ve keder karanlığı yok olur. Meyus olan umutlu olur, mahzun olan ferah denizinde gark olur, sonunda hüznü olmayan ebedi bir sevinci yakalar. Öyleyse Tanrı’ya şükrediniz ki; bu sevinç kadehinden nasibiniz oldu, İlahi müjdelerin ışıklarıyla, keder karanlığı tümüyle ortadan kalktı. İlahi lütuflardan, günden güne bu sevincinizin artmasını diliyorum.
- 125- Ey güvenilmiş iki cariye! İlahi bağış sadece erkeklere veya sadece bayanlara özgü değildir. Ebedi feyiz herkesi kapsar. Rahmanın nefesiyle dirilmiş her kimse, rabbanidir, ister kadın olsun ister erkek. Canan yolunda bağışlanan her can, ebedi hayata kavuşmuştur, ister erkek olsun, ister kadın. Öyleyse, çabalayınız ki; en büyük ismet, yukarı âlemin iffeti, Kibriya Hazretlerinin irfanı, en büyük hidayet, en büyük bağış ve Cemal-i Abha’nın hizmetkârlığı sizde kendini göstere ve mum gibi insan âleminin faziletleriyle aydınlansın.
- 126- Ey Peyman’da sabit olan! İnaletin canlandırıcı meltemiyle uyanıp ayıldığın ve hidayete erdiğin için, “istediğine rahmetini tahsis eden”in mahzarı olduğundan sevinçli ol! Bu en büyük hidayet lambaya benzer, bu lambanın yağı Tanrı sevgisi olup yansıyan ışınları ise; rahmani ahlâk, Tanrısal tutum ve davranışlardır. İşte bu ölçüdür. Herkesin kemal ve davranışlarına bakınız, ta ki varlık neticesi ortaya çıksın.

- 127- İnsanın iki makamı vardır; nuranî ve zulmanî, ilahî ve tabiî, rahmanî ve şeytanî. Çünkü o, ışık ve karanlığı ayıran çizgidedir. Varlık dairesinde inişin nihayetinde ve en alçak mertebede olmasına rağmen, yükselişin başlangıcındadır. Böylece, iki yönlüdür, ışık ve karanlık, dalalet ve hidayet ta ki hangisi galip gelirse. Eğer akıl galip gelirse nuranidir ve yüceliklerin yücesidir, nefis galip gelirse ve tabiat musallat olursa karanlıktır ve cehennem ta dibindedir. Böylece insanda, melekuî güç ile hayvanî veya tabiî güç arasında birisi galip gelinceye kadar savaş vardır.
- 128- İnsan hayvandan ayrıcalıklı olmalıdır, insandaki bu ayrıcalık, başkalarının rahatlığı ve iyi geçinmesinin nedeni olmalıdır. Aksi takdirde, sadece kendi rahatlığı ve öz menfaatine yönelikse, tüm yırtıcı hayvanlar ve kuşlar bunu elde etmişlerdir. Öyle ki; insanoğlunun, inek kadar rahat, keyifli yaşam ve cismani nimetler içinde olması imkânsız ve olanak dışıdır. İneğin haline bak; geniş yayla, otlulu sulu çimenler, insandan daha güçlü, yiyeceği on pehlivanın yiyeceğinden fazla, elbise tende ve başında neşe, serveti ve malı tüm yaylanın yeşillikleri, yuvası geniş ve çimenlikler, vadiler, dağlar. Peki, hangi insan için ineğinki kadar geniş geçim imkânı mümkündür? Öyleyse açık ve ortadadır ki; insanlığın mutluluğu; servet, geçim, devlet ve varlıkla değil, insani gerçeklik, onun özgürlüğü, yüceliği ve kemalleriyledir. Buna muvaffak olmanı dilerim.
- 129- Ey İlahi Melekute bakan!... Her şeyde sabır ve temkinin tatlı meyveleri vardır, Tanrı'nın hoş kokularını yaymak hariç. Yavaş ve sükûn makbuldür, fakat Cemal-i Maksudun sevgisi hariç! Öyleyse; Ey Tanrı sevgisinin dopdolu kadehinden sarhoş olan! Çüş-u hürüş et! Alevlen ve coşku yarat! Sönmüş gönülleri yak! İnyet yerinden hayat veren meltemi estir! Meyve dolu ağaç ol! Nurlu ufkundan parlayan yıldız ol! Bu fani günler geçecektir ve bu meyvesiz ömür son bulacaktır. Bu gündüzün nihayeti karanlık gece olacaktır. Bu toplamanın sonunda perişanlık olacaktır ve bu zenginliğin nihayetinde avarelik olacaktır. Öyleyse bu kandilde azıcık yağ varken ve bu zayıfça vücudumuzda azıcık güç varken ciddi bir çaba gerekir.
- 130- Bu dünyanın ne bir rahatı ve ne de bir sevinci vardır. Asayiş ve feragati yoktur. Olsaydı; Tanrı dostları onu ararlardı ve canın rahatlığı ve vicdan sevincini isterlerdi. Fakat bildikleri ve gerçekleri anladıkları için tamamen bizar oldular ve her bağılıklardan azad oldular... Çocuk, bebeklik döneminde taş, kurumuş çamur ve çocuk oyuncaklarına önem verir, kaybolmasından ağlar durur. Ergenlik çağına ulaştığında, o tutumundan feragat eder. Onların varlığı ile yokluğunu aynı sayar. Aynı şekilde Tanrı Dostları da ruhani ergenliğe ulaştıkları zaman bu uğursuz dünyada her şeyi karışık rüyalar olarak sayarlar ve hepsini vehimlerin

sonucu olarak bilirler. O zaman siz hiçbir durumda kederlenmeyiniz ve sevinmeyiniz!

Hizmet-i Abdu'l Baha'nın kâleminden nazil olan Osmanlıca münacat ve levihler:

1. Hove'llah Rabbım Rabbım aramı canım, her sehergah esir-i derd-u ahım ve her şebangah destgir-i bidad-i hal-i tebahım. Zulmet-i şeb tirigiye enduh-i pinhanımdır ve şe'i cem' şuley-i cansuz-i kalb-i suzanımdır. Feryad ve figanım, dağı numayanım, çişm-i giryanım, hasret-i iştiyakıma burhanımdır. Lütüf ve ihsan umid ederim ya Allah. Abdu'l Baha Abbas
2. Hove'l Abha İlahi zulmet-i fırkat, afakı kapladı ve ve ateş-i hasret şulelendi ve şem'i hirkat parladı ve pervaney-i muhabbet bal-u peri yandı ve yandı yüreği yandı. İnayete mustahaktır, rahmete muhtaç ve ihtiyacı marhamettir. Af umid eder, vasl umit eder, fazl umir eder. Abdu'l Baha Abbas
3. Hove'l Abha İlahi dergah-i ahadiyetinde ubudiyetim makbul ise fazl senindir, mevhibet-i kubra bana ve rahmet-i ozma bana. Kulluğum ve rukkiyetim merdud ise adalet senindir, hasret bana, ikmet bana. Ganiy-i Rahmansın, Rahim-i Mennansın. Fazl uluhiyetine layıktır ve adline faiktir. Abdu'l Baha Abbas
4. 74- Hove'l Abha İlahi Asitan-i Rububiyetinde bende olan sultan olur, berde olan fahr-i şahan olur, zerre olan mihr-i rahşan olur, bedr-i taban olur, heyl-ü haşemi zümrey-i aşikan olur, çetr-u âlemi envar-i irfan olur, tac-ü tahti gubar-i asitan olur, Ferr-u şevketi pertev-i iman olur.
5. Hove'l Abha Ey Rebbi Celilim! Bu bir keniz-i naçizdir, Dergâh-i Ahadiyetine iltica ve asitan-i mukaddesine intima eyledi. Rahman arar, güfran arar, affi günahan arar. Nur-i iman yüzünde ayan, maani-yi irfan-i suzende numayan idi. Ruhunu pür-futuh eyle, gönlünü mesrurü şadiman eyle. Sen Gafursun, settar-i uyubsun. Abdu'l Baha Abbas
6. Hove'llah Ey Rebb-i bi-endada Meleket-i takdisine uçmuş ve dergah-i ahadiyetine iltica etmiş olan bu murg-i illiyini sedre-neşin-i hadikayı mağfiret eyle, cennet-i Ahadiyette çemenistan-i hakikatte şahsar-i Rehmanide enva'i nağamat-i tevhid ile demsaz eyle. Abdu'l Baha Abbas

7. Hove'llah Rabbım, Rahmanım, Aram-i canım, her sehergah, her şebangah destgir-i bidad-i hal-i tebahım. Zulmet-i şeb tirigiye anduh-i pinhanımdır ve şem'i cem' şuley-i cansuz-i kalb-i suzanımdır. Feryad ve figanım, dag-i numayanım, çeşm-i giryanım hasret ve iştiyakıma burhanımdır. Lütüf ve ihsan umid ederim Ya Allah. Abd'ul Baha Abbas
8. Hovvella Ey Yezdan-i Rahmanım! Canım ve cananım! Fırkattır, hasrettir, hırkattır, kurbettir, suz-i hicranıma ve şiddeti hirmanıma ve hüznü bipayanıma şahidim burhanımdır, ah-i suzandır, çeşm-i giryandır, dil-i buryandır. Ateş-i aşk pur şüledir ve şem'i şevk pur şaşa'adır. Pervane asa Per-ü balım yandı ve canım uyandı, firkattan kalbın usandı ve bununla beraber kusurdan gözüm utandı. İlahi İlahi! Derdimi derman eyle ve zahmima merhem ihsan eyle. Hayranım, sergerdanım, biser-ü smanım, alil ve natevanım. Sen deli-i sebilsin Sen Tabib-i habibsin, Sen Mihribansın, Sen Rahmansın. Biz gafiliz, Biz kahiliz, biz cahiliz, biz hamiliz. Sen Kerimsin, Sen Rahimsin, Sen Azimsin. Günahımızı mağfur eyle ve badeyi lutf-ı mahmur eyle ve mesrur eyle. Abd'ul Baha Abbas
9. Hove'l Abha İlahi İlahi! Subh-i vuslat ihticab etmiş ve leyl-i firkat imtidad etmiş. Ayeti visal mensuh oldu ve revabiti inşirah mefsuh oldu. Nöbet-i hicran geldi ve kurbet-i hirman yüz gösterdi. Ahzan baran gibi yağdı, alam yüreklerde lalinin Dağı numayan oldu. Cevr-ü cefa bunyan-i mihr-ü vefayi mahdum eyledi. Merkez-i Misak mazlum-i ehli nifak oldu. Rabbım yararı mahfuz eyle, dostan-i mahfuz eyle, subut ve rusuh eyle, haneyi kalbimizi mamur eyle ve sa'yi ehıbbayi meşkur eyle ve bizi mesrur eyle. Abd'ul Baha Abbas
10. Hove'l Abha Ey Allah'ın Erenleri! Şemsi hakikat ufuki inayetten tal'i ve bedri münir matla'i atifetten sat'i oldu, nuri hidayet parladı ve zülmeti zelalet üzüldü, subhi huvviyet açıldı, nuri sahar münteşir oldu, gözler münevver oldu, yüzler kamer-asa kevkebi Enver oldu, nağamati kuds yayıldı, demağı canı müştagan muatter oldu. Bu devir devri azimdir, bu Asr asri Hudavendi mecittir, bu karni azimin kuvveti mucizat gösterir. Hariki âdat eder müştehir. İmkan matla'i ihsanni Rabbi Rahmandır ve âlem mazhari esrari âdemdir. Fezail ve hasail ve menakıp ve mevahip ile to'emdir. Murebbiyi kül tevzihi sobol buyurmuştur ve mucelliyi hakiki Tur-i tecelliden cemalını göstermiştir. Hakayiki insaniye aine âsa tekabül etmeli, istifaze etmeli, istifade etmeli, tecelliden behre ve nasip almalı ve sehmi ve hazzi vefir almalı, lisani sitayiş açmalı ve senayi hakla iştilgal etmeli ve ateşi muhabetle iştil etmeli, neşri nefehati kuds ile meşgul olmalı, şühreyi afak olmalı, valihu şeyda olmalı, meşhur ve rusva olmalı, pür nur seraba olmalı, Avn ilahi bizimdir, sovni semedani

bizimdir. Hükümete dua-han olmalı, muti' ve munkad olmalı Abdu'l
Baha Abbas

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.